

66269

รายงานการวิจัย

แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

The Development for Conducting Research of Business Administration
Lecturers in Rajamangala University of Technology Srivijaya.

ปาไลตา	เอกอรรุ	PALITA AKEURU
อัจฉรา	รัตนมา	ATCHARA RATTANAMA
ธัญพร	อริยะเศรณี	TUNYAPORN ARIYASARANEE

370.72
√ 273
2555

นางสงกษา -- วิจัย
นางพัตมมา -- วิจัย.

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และทัศนคติของอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีต่อการทำวิจัยในปัจจุบันและเพื่อเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า

1. คณาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีสภาพความเป็นจริงของการวิจัยของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยอาจารย์เห็นด้วยว่าเครื่องมืออุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำวิจัยมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการมากที่สุด รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์เป้าหมายและมาตรการเพื่อการวิจัยที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติได้
2. คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาในด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยมากที่สุด โดยมีปัญหาในเรื่องวารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยในห้องสมุดมีไม่เพียงพอมากที่สุด รองลงมา คือ ไม่มีเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา อาจารย์ไม่มีห้องทำงานที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย และขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา
3. คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีทัศนคติในการทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยอาจารย์เห็นด้วยกับความรู้สึกลึกซึ้งภูมิใจเมื่อผลงานการวิจัยของท่านได้รับการยอมรับ รองลงมา คือ สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง
4. ผลการเปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัันมีสภาพในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน
5. ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา ภาระงานสอน และความสนใจต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ ด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย และด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยแตกต่างกัน

6. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีเพศและอายุ ที่ต่างกันมีทัศนคติในการทำวิจัยแตกต่างกัน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และทัศนคติของอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีต่อการทำวิจัยในปัจจุบันและเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการให้ความร่วมมือในข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และที่สำคัญยิ่งงานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีด้วยการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
สมมติฐาน	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
กำเนิดระบบวิจัยไทย	5
สถานภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา	6
แนวทางการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา	9
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา	13
ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	22
ประชากร	22
ขั้นตอนการดำเนินงาน	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	23
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	24

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	26
ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยของอาจารย์	29
ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	32
ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์	38
การเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตาม	
ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล	40
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ	57
สรุปผลการวิจัย	57
อภิปรายผลการวิจัย	63
ข้อเสนอแนะการวิจัย	64
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	67
ประวัติผู้วิจัย	76

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล	26
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลการวิจัยของอาจารย์	29
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสภาพความเป็นจริงของการวิจัยของอาจารย์	32
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาของการวิจัยของอาจารย์จำแนกรายข้อ	33
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาของการวิจัยของอาจารย์จำแนกรายด้าน	37
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์	38
7 เปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	40
8 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ	43
9 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพ	44
10 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ ด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย จำแนกตามสถานภาพ	45
11 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ ด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจในการทำวิจัย จำแนกตามสถานภาพ	45
12 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามอายุ	46
13 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา	47
14 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ ด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย จำแนกตามระดับการศึกษา	48
15 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ	49
16 เปรียบเทียบปัญหาในการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจจำแนกตามประสบการณ์ ในการสอน	50
17 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามภาระงานสอน	51
18 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ ด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยจำแนกตามภาระงานสอน	52

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกความสนใจ	53
20 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกประสบการณ์ในการวิจัย	54
21 เปรียบเทียบทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	55
22 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามอายุ	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การวิจัยเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเสริมปัญญาของมนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ มีการคิดริเริ่มสร้างสรรค์สามารถค้นพบสิ่งใหม่ๆ จากการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ ก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง และการวิจัยสามารถทำให้มนุษย์มีการพัฒนาความคิดที่เป็นระบบเป็นกระบวนการ และมีขั้นตอนที่ถูกต้องมากขึ้น อีกทั้งองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากผลงานวิจัยนั้น ยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรวิจัยให้ดียิ่งขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา มีเป้าหมายในการผลิตและพัฒนาผลงานด้านการวิจัยเพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ได้จากผลงานวิจัยมาพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างต่อเนื่องตลอดมา จะเห็นจากในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยที่หลากหลายสาขา โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรทางการศึกษาจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน นักวิจัยและนักวิชาการอิสระรวมถึงนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยมีโอกาสขอรับทุนสนับสนุนการวิจัยมากขึ้นจะเห็นได้จากในปัจจุบันมีหน่วยงานที่ให้การสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยอยู่เป็นจำนวนมาก อาทิเช่น สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ(วช.) สำนักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ(สวทช.) และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย(สกว.) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีแหล่งทุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนอีกมากมายที่ให้การสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัย

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับปีพุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งในระบบประกันคุณภาพการศึกษาได้เน้นให้อาจารย์ผู้สอนได้ทำการงานวิจัยควบคู่กับการเรียนการสอน การทำงานวิจัยจึงเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของการเป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา อาจารย์ผู้สอนต้องหาความรู้เพิ่มเติมให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิชาการด้านอื่นๆ ตลอดจนหลักการแนวความคิดและวิธีการศึกษาการแก้ปัญหาใหม่ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางวิชาการ การนำผลงานไปใช้ปรับปรุงองค์ความรู้และการเรียนการสอนจะช่วยให้อาจารย์ได้พัฒนาตนเองในการทำงานวิจัย สร้างงานวิจัยที่มีคุณค่าในเชิงคุณภาพและปริมาณ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการสอน การทำงานและประเทศให้เจริญก้าวหน้าได้

นอกจากนี้จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา พบว่าการทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษายังมีปัญหาอุปสรรคและปัญหาหลากหลายประการที่ส่งผลให้บุคลากรทำวิจัยกันน้อยและการทำวิจัยไม่บรรลุตามระยะเวลาหรือเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งการวิจัยถือว่ามีมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา การพัฒนาวิชาการ การจัดสรรทรัพยากรต่างๆของสถาบันอุดมศึกษา เช่นเดียวกับหน่วยงานในสายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่ยังไม่ประสบความสำเร็จในการทำงานวิจัย ทำให้การเรียนการสอน ขาดการบูรณาการในแง่ของงานวิจัย ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรทำการวิจัย “สภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย” เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาและสร้างแรงจูงใจให้กับอาจารย์สายบริหารธุรกิจในการพัฒนา งานวิจัยต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และทัศนคติของอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีต่อการทำวิจัยในปัจจุบัน

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

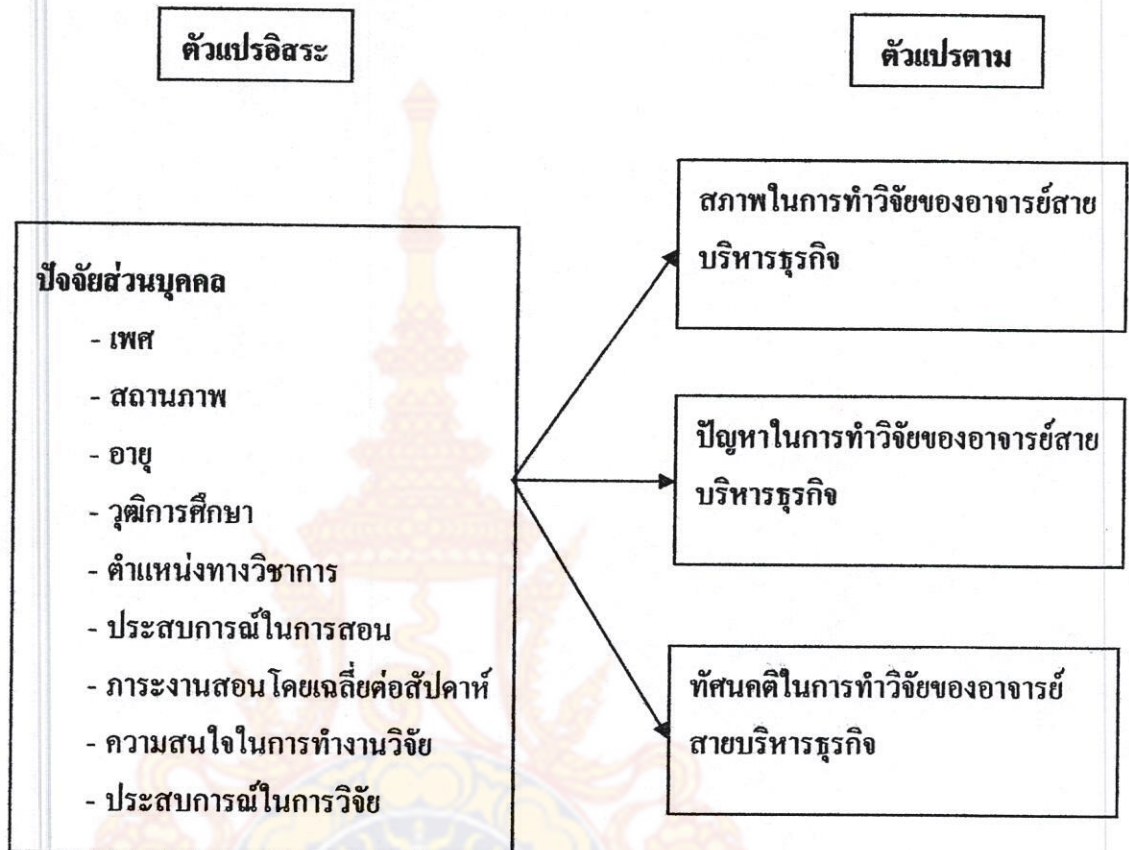
การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพปัญหาและทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จำนวน 112 คน ซึ่งประกอบด้วย

1. คณะบริหารธุรกิจ (สงขลา) จำนวนอาจารย์ 43 คน
2. สาขาบริหารธุรกิจ (ขนอม) จำนวนอาจารย์ 16 คน
3. คณะเทคโนโลยีและการจัดการ (ไสใหญ่) จำนวนอาจารย์ 44 คน
4. สาขาบริหารธุรกิจ (ตรัง) จำนวนอาจารย์ 9 คน

1.4 สมมติฐาน

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยที่แตกต่างกัน

1.5 กรอบแนวความคิด

1.6 นิยามศัพท์

อาจารย์ หมายถึง ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่สอนและวิจัยโดยรับเงินเดือนจากงบประมาณแผ่นดิน ได้แก่ ตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมถึงลูกจ้างบรายได้ ซึ่งหมายถึงจ้างสอนประจำ ทำหน้าที่สอนเช่นเดียวกับอาจารย์ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายจากรายได้ของมหาวิทยาลัย ไม่รวมอาจารย์ที่จ้างสอนรายชั่วโมงหรืออาจารย์พิเศษ

อาจารย์สายบริหารธุรกิจ หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ และการควบคุมการใช้ทรัพยากรของกิจการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจ

การวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ การสืบสานข้อเท็จจริงหรือการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบโดยอาจเป็นการวิจัยพื้นฐานหรือการวิจัยประยุกต์เพื่อนำไปสู่การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้หรือการแก้ปัญหาและการพัฒนางาน

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง ปัจจัยที่เป็นลักษณะเฉพาะบุคคลที่มีผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ เช่น อายุ สถานภาพ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน ภาระงานสอนโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์ และความต้องการทำงานวิจัย เป็นต้น

สภาพการวิจัย หมายถึง ลักษณะที่เป็นอยู่ของการปฏิบัติการวิจัย

ปัญหาการวิจัย หมายถึง ระดับที่เป็นอุปสรรคของอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่ทำให้การดำเนินการในการทำวิจัยไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วัดได้

ทัศนคติต่อการวิจัย หมายถึง ความคิดเห็น ความเชื่อ ความรู้สึกทางบวกหรือทางลบต่อการดำเนินงานเกี่ยวกับการวิจัยหรือปฏิบัติตามแนวทางในการดำเนินงานวิจัยอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานความถูกต้องตามหลักวิชา

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพการทำวิจัยในปัจจุบัน ปัญหา และทัศนคติในการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ
2. การนำข้อมูลที่ได้เสนอต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายให้เกิดการพัฒนาด้านการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ ให้เป็นรูปธรรมต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง “แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย” ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

- 2.1 กำเนิดระบบวิจัยไทย
- 2.2 สถานภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
- 2.3 แนวทางการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา
- 2.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการทำงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
- 2.5 ยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 กำเนิดระบบวิจัยไทย

ประเทศไทยเริ่มให้ความสำคัญของการวิจัยที่มีต่อการพัฒนาประเทศโดยตราพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ.2502 ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในปัจจุบัน วช. เป็นส่วนราชการระดับกรม ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี เป็นฝ่ายเลขานุการของสภาวิจัยแห่งชาติ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการจัดวางโครงสร้างเชิงองค์กรให้มีความเป็นเอกภาพในการเป็นองค์กรหลักทางการวิจัยของประเทศเป็นสมองและที่ปรึกษาทางวิชาการรัฐบาล ให้มีความเชื่อมโยงในการวางนโยบายการวิจัยกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ถือได้ว่าเป็น “จุดกำเนิดระบบวิจัยไทย” เป็นครั้งแรก

นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา วช. บริหารจัดการงานวิจัย โดยการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทต่างๆ แก่หน่วยงานและนักวิจัยเพื่อดำเนินการวิจัยและนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในภาครัฐเท่านั้น และเริ่มตั้งงบประมาณการวิจัยในส่วนราชการต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยทางด้านการเกษตร ขณะเดียวกันก็มีการขยายตัวของมหาวิทยาลัยและบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งทำให้เกิดงานวิจัยเพิ่มขึ้น จนทำให้ระบบการวิจัยโดยรวมของประเทศขยายตัว มีนักวิจัยหน่วยปฏิบัติการวิจัยทั้งในระดับกระทรวง ระดับมหาวิทยาลัย และมีหน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐทำหน้าที่จัดสรรทุนเพิ่มขึ้น

2.2 สถานภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา

พิเชฐและคณะ (2546) ศึกษาถึงสถานภาพงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. งานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงแรกเป็นการวิจัยเพื่อผลิตอัตรากำลังเพื่อสนองความต้องการของภาครัฐ โดยเฉพาะในระบบราชการ เนื่องจากสภาพพัฒนาการส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยไทยมีที่มาจากฐานความคิดที่เน้นการสอนมากกว่าการวางรากฐานการวิจัยเพื่อค้นคว้าหาความรู้ใหม่ อย่างไรก็ตามก็ยังมีภาพของการเสนอกรอบแนวคิดเพื่อกระตุ้นกิจกรรมวิจัยและพัฒนาด้วยการเสนอโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย (University Development Committee) โดยเน้นความสำคัญของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งให้มีการจัดตั้ง “Professorial Chair” เพื่อการวิจัยขึ้น โดยเน้นความสำคัญของการสนับสนุนทางด้านงบประมาณที่สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยจะต้องใช้เพื่อการวิจัยอย่างน้อยร้อยละ 4 ของงบประมาณประจำปี

2. ทู่นสนับสนุนการวิจัย แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัยของมหาวิทยาลัยในประเทศมาจาก 4 ส่วนสำคัญดังนี้

2.1) งบประมาณแผ่นดิน แบ่งออกเป็น

2.1.1) ส่วนของงบประมาณประจำปีที่เสนอผ่านการพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัยและการสนับสนุนงบประมาณเพื่อทำโครงการวิจัยจากหน่วยงานของรัฐอื่นๆ (รวมรัฐวิสาหกิจ)

2.1.2) การขอรับการสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยงานสนับสนุนการวิจัย ประกอบด้วย

- 1) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
- 2) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.)
- 3) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- 4) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
- 5) แหล่งสนับสนุนทุนวิจัยและพัฒนาอื่นๆ เช่น สำนักงานนโยบายพลังงานแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2.2) เงินกู้และความร่วมมือด้านการวิจัยจากต่างประเทศ

2.2.1) แหล่งเงินกู้จากต่างประเทศ เช่น ธนาคารโลก ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JBIC) การสนับสนุนเงินกู้จากต่างประเทศซึ่งไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการวิจัยโดยตรง แต่มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนงานวิชาการและวิจัย รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถด้านวิชาการและการเรียนการสอน

2.2.2) ความร่วมมือด้านการวิจัยจากต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของการแลกเปลี่ยนบุคลากรการทำโครงการวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยของไทยกับต่างประเทศ รวมถึงการได้รับเงินสนับสนุนเพื่อทำวิจัยด้วย

2.3) การสนับสนุนงานวิจัยจากภาคเอกชน

2.4) เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

3. **บุคลากรการวิจัย** บุคลากรที่ทำวิจัยในมหาวิทยาลัยประกอบด้วย อาจารย์ นักวิจัย ผู้ช่วยนักวิจัย นักศึกษา โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษาและฝ่ายสนับสนุนงานวิจัยและมีแนวโน้มว่าการรับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนจะรับอาจารย์หรือพัฒนาอาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกสูงขึ้น เมื่อพิจารณาในภาพรวมจำนวนอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยของรัฐมีจำนวนที่ลดลงเรื่อยๆ

4. **หลักสูตรบัณฑิตศึกษากับการวิจัย** การพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตศึกษาที่มีลักษณะเป็นหลักสูตรวิจัย สามารถสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีบทบาทด้านการวิจัยเพิ่มขึ้น

5. **ความร่วมมือด้านวิจัยและวิชาการ** ความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับองค์กรภายนอกทั้งที่เป็นองค์กรประเภทเดียวกันหรือองค์กรต่างประเทศทั้งในและต่างประเทศ ที่ก่อให้เกิดความเข้มแข็งของการวิจัยและพัฒนาในองค์กรนั้นๆ เช่น การแลกเปลี่ยนนิสิต นักศึกษาและบุคลากรทางวิชาการ การฝึกอบรมทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งโครงการความร่วมมือเหล่านี้มีบางส่วนจัดทำขึ้นเพื่อการพัฒนาการวิจัยและพัฒนาให้กับบุคลากรและนักศึกษาของสถาบันที่ร่วมโครงการ โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรมในดำเนินงานวิจัยและพัฒนานั้นมีอยู่ค่อนข้างน้อย โดยทั่วไปเป็นความร่วมมือที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นแบบปัจเจกบุคคลมากกว่าภาพรวมของสถาบัน รูปแบบของความร่วมมือส่วนใหญ่จะเป็นการฝึกอบรมเชิงวิชาชีพต่างๆ ตามความต้องการของภาคเอกชน การให้คำปรึกษาแนะนำ การบริการทดสอบวิเคราะห์ทางเทคนิคต่างๆ ซึ่งรัฐบาลและหน่วยงานที่ให้ทุนสนับสนุนเพื่อการวิจัยได้พยายามสร้างกลไกเพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ร่วมมือทางด้านวิจัยและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น เช่น การสนับสนุนเพื่อให้เกิดอุทยานวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงระหว่างภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เป็นการส่งเสริมกิจกรรมวิจัยและพัฒนา ร่วม และสามารถนำ

ผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรม ส่วนการให้บริการวิชาการแก่สังคมและชุมชน สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีบทบาทไม่สูงนัก ที่ผ่านมามักเป็นโครงการวิจัยที่เกิดจากความสนใจของอาจารย์หรือนักวิจัยเอง

6. ผลงานวิจัยและพัฒนา ตัวชี้วัดความสำเร็จของการวิจัยและพัฒนา (Output) ที่สำคัญและใช้กันโดยทั่วไปคือ สิทธิบัตรหรือลิขสิทธิ์ที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยและพัฒนานั้นๆ หรือทรัพย์สินทางปัญญา สถาบันอุดมศึกษาไทยยังคงมีปริมาณของทรัพย์สินทางปัญญาหรือจำนวนสิทธิบัตรอยู่ค่อนข้างน้อยนับตั้งแต่เริ่มมีการจดทะเบียนสิทธิบัตรเป็นเวลากว่า 20 ปีแล้ว มีสถาบันอุดมศึกษาจดทะเบียนสิทธิบัตรเพียง 11 รายการ และหน่วยงาน/องค์กรสนับสนุนทุนวิจัยจดทะเบียนสิทธิบัตรจำนวน 17 รายการ จากตัวเลขดังกล่าวแสดงว่า สถาบันอุดมศึกษาของไทยมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการวิจัย แต่จำนวนสิทธิบัตรกลับมีจำนวนน้อยมาก ถึงแม้ว่าสถาบันอุดมศึกษาของไทยจะมีการตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องทรัพย์สินทางปัญญามากขึ้น แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงก็คือ การพัฒนาแนวทางและกลไกที่เหมาะสมสำหรับอุดมศึกษาไทยในเรื่องการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อระบบวิจัยของประเทศได้อย่างแท้จริง

สำหรับ ประจักษ์ (2546) ได้ศึกษาระบบการวิจัยในมหาวิทยาลัยไทย ได้สรุปข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพการวิจัยในมหาวิทยาลัยไทย ดังนี้

1. งบประมาณการวิจัย งบประมาณวิจัยของประเทศในปีงบประมาณ 2546 มีจำนวนรวม 14,340 ล้านบาท เป็นงบประมาณที่ได้รับจัดสรรมาให้ทบวงมหาวิทยาลัย 2,414 ล้านบาท (ไม่ถึงร้อยละ 1 ของงบประมาณรวมทั้งมหาวิทยาลัยได้รับ) แต่มหาวิทยาลัยบางแห่งได้รับทุนวิจัยสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐที่ได้รับเงินงบประมาณวิจัยบ้าง
 2. งบประมาณวิจัยกระจายตามสาขา เป็นงบประมาณวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 25 ด้านการเกษตร ร้อยละ 64 และด้านสังคมศาสตร์ ร้อยละ 11 โดยเป็นงานวิจัยและพัฒนาร้อยละ 51 เป็นงานวิจัยประยุกต์ร้อยละ 43 และงานวิจัยพื้นฐานร้อยละ 6
 3. บุคลากรวิจัย คณาจารย์ประจำในมหาวิทยาลัยมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ โดยในปี 2543 มีคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวน 20,700 คน คณาจารย์ในสถาบันราชภัฏจำนวน 7,343 คน
 4. ผลงานวิจัย งานวิจัยจำนวนมากของคณาจารย์ไม่ได้มีการนำไปใช้ประโยชน์และงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยที่ได้รับจดทะเบียนสิทธิบัตรจนถึง พ.ศ. 2545 มีเพียง 11 รายการ
- นอกจากนี้ วิจารณ์ (2540) ได้กล่าวถึงการทำงานวิจัยในมหาวิทยาลัยไว้ว่า งานวิจัยและพัฒนาส่วนใหญ่ทำโดยอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งโดยหลักการแล้วน่าจะไม่ต้องคำนึงถึง เพราะอาจารย์มหาวิทยาลัยควรเน้นทำงานวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยเชิงวิชาการมากกว่า แต่ในสภาพของความขาด

แคลนนักวิจัยในปัจจุบัน ไม่มีทางเลือก จำเป็นต้องดึงอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมาทำงานวิจัยและพัฒนาด้วย

2.3 แนวทางการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งรวมความรู้ แหล่งรวมผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆ ทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงสาขาวิชาทางด้านสังคมและมนุษยศาสตร์ศาสตร์ (พิเชฐและคณะ, 2546) ยิ่งกว่านั้นยังเป็นแหล่งกลางสำหรับการศึกษาค้นคว้าวิชาการใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนให้สังคมสามารถเผชิญสภาพปัญหาใหม่ๆ ช่วยให้คำแนะนำแก่สังคมเพื่อแก้ไขหรือป้องกันปัญหาหรือการทำลายที่เกิดขึ้นและผลักดันสังคมให้พัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนี้บทบาทของมหาวิทยาลัยในด้านการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการสังคมในยุคปัจจุบันได้รับการคาดหวังจากสังคมมากกว่าที่เคยเป็นมาในอดีต มหาวิทยาลัยถูกคาดหวังให้มีบทบาทเตรียมประชาชนให้มีความพร้อมในการทำงาน โดยผ่านการฝึกอบรมและการพัฒนาฝีมือการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและประโยชน์ในทางปฏิบัติด้วยวิธีการอันเป็นที่ยอมรับในแต่ละสาขาวิชาการ การวิจัยเพื่อการวิจัยเท่านั้นคงได้แต่เพียงเพื่อสนองความต้องการของผู้วิจัยที่อยากรู้ อยากรู้อะไรสิ่งที่ทำลาย การวิจัยจะต้องมีวัตถุประสงค์อื่นประกอบด้วย ในการมุ่งสู่มหาวิทยาลัยวิจัยจึงควรมีการพิจารณาทิศทางการวิจัยอย่างรอบคอบเพื่อให้สามารถสร้างบรรยากาศการวิจัย ที่นำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการและประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง ซึ่งต้องพิจารณาถึง โอกาสที่จะให้แก่ นักวิจัยทุกคนด้วย

จรัส (2534) ได้เสนอทิศทางการวิจัยไว้ 3 ทิศทาง ดังนี้

1. การวิจัยเพื่อผลิตความรู้ที่มุ่งสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ หมายถึง การวิจัยเพื่อให้สามารถนำความรู้มาถ่ายทอดโดยผ่านกระบวนการวิจัย อาจมุ่งไปที่ศาสตร์สากลเพื่อสร้างพื้นฐานให้สามารถติดตามความก้าวหน้าได้และทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานตามความสนใจส่วนบุคคล นับเป็นการเสริมการผลิตบัณฑิตและบริการวิชาการตลอดจนสร้างความพร้อมสำหรับอนาคต
2. การวิจัยที่มุ่งผลิตความรู้เพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ หมายถึง การวิจัยที่มุ่งศาสตร์เฉพาะกรณี โดยยึดปัญหาเป็นหลัก ข้อความรู้ที่ได้จะเป็นเรื่องของเมืองไทย การวิจัยในทิศทางนี้อาจต้องอาศัยความรู้หลายด้านร่วมกันเป็นสหสาขาวิชาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาเดียวกัน
3. การวิจัยเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นการวิจัยอีกระดับหนึ่งที่ไม่เพียงแต่ติดตามความก้าวหน้าของวิชาการเท่านั้น แต่ยังหวังการก้าวกระโดดที่ล้ำหน้าในด้านที่ไม่มีใครทำอยู่และ

หากไม่มีการคิดถึงทิศทางนี้ไว้เลย เป็นไปได้ว่าในอนาคตวิทยาการในมหาวิทยาลัยไทยจะไม่มีวัน
ทันวิทยาการสากลได้เลย

จรัส (2545) ได้กล่าวถึงบทบาทของการวิจัยในประเทศ 5 ด้าน ดังนี้

1. การวิจัยเพื่อสร้างความรู้ใหม่ เป็นการสร้างความรู้ใหม่ที่เป็นต้องใช้ในการแก้ปัญหา
หรือการพัฒนาประเทศ ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหาและในการพัฒนาในหลายแง่หลาย
มุม การรู้สาเหตุของปัญหาและลำดับความสำคัญของปัญหาแต่ละเรื่องแต่ละด้าน การรู้ทางเลือก
ต่างๆ ในการแก้ปัญหา ข้อดีข้อเสียของแต่ละทางเลือก การปฏิบัติในการแก้ปัญหาให้เป็นผล การ
แก้ปัญหาในขั้นตอนการปฏิบัติ การประเมินผลการปฏิบัติ ตลอดจนการปรับกลไกหรือวิธีการใน
การแก้ปัญหา

2. การวิจัยเพื่อจัดการความรู้ ปัจจุบันความรู้ใหม่เกิดขึ้นมากมายและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
ความรู้ยังมีลักษณะคล้ายมีชีวิตคือ เกิดใหม่ได้ ใช้งานได้ และดับได้ ความรู้บางอย่างที่ใช้ได้อยู่ใน
เวลาหนึ่งจะกลายเป็นสิ่งที่ไม่จริง ไม่ใช่ความรู้และใช้ไม่ได้ในเวลาต่อไป ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการ
ย่อยความรู้และปรับให้อยู่ในรูปที่ใช้ได้ง่ายและกระบวนการในการย่อยความรู้ต้องอาศัย
กระบวนการวิจัยทั้งการวิจัยเอกสารหรือวิจัยข้อมูล

3. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการศึกษา การศึกษาด้วยวิธีท่องจำย่อมไม่เพียงพอ จำเป็นต้อง
มีการสร้างสมรรถนะในการหา เลือกพิจารณาและใช้ความรู้ การสอนทั้งในระดับพื้นฐานและ
ระดับอุดมศึกษานั้น การบรรยายต้องไม่ใช่วิธีหลักที่ผู้เรียนเพียงฟัง จด และท่องจำข้อความ
จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจและรู้เท่าทันความรู้ การเรียนด้วยตนเองที่อาศัยการสืบสอบและค้นคว้า
นอกตำราเรียนด้วย โดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการค้นหา ตีค่าและเลือกเชื่อการศึกษา
ด้วยการวิจัยเป็นฐานจะช่วยทำให้ได้บุคคลที่มีวิจารณญาณ สามารถคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหา
เป็น ตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถสร้างนวัตกรรมได้เมื่อไปปฏิบัติงานใดๆ ก็
สามารถติดตามและใช้ความรู้ที่ทันสมัยได้

4. การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างพลัง ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่างๆ หากเรียนรู้และใช้
กระบวนการวิจัยก็จะสามารถประเมินงานของตนเอง มีความคิดริเริ่มและนวัตกรรมในการปรับปรุง
งานของตนเอง เป็นพลังในการทำให้สามารถปฏิบัติงานของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

5. การวิจัยเป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนการแข่งขัน การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้าง
ความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับชาติ ระดับหน่วยงานและระดับบุคคล หากประเทศไทยมี
ระบบการศึกษาที่ดี ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือสร้างทรัพยากรบุคคลให้เป็นผู้มีปัญญาและ
ความสามารถตลอดจนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม มีองค์กรที่เรียนรู้ มีการวิจัยและ

พัฒนา สร้างผลผลิตที่มีความใหม่มีคุณภาพดีขึ้นกว่าผลผลิตเดิมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน สามารถใช้และสร้างเทคโนโลยีขั้นสูง และใช้ภูมิปัญญาไทยได้อย่างเหมาะสม

ปรัชญา (2546) ได้สรุปบทบาทเกี่ยวกับการวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. พัฒนาองค์ความรู้พื้นฐานเพื่อการพัฒนาต่อเนื่องสำหรับสังคม ประชาชน นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงาน
2. ผลิตผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ ตอบสนองความต้องการของสังคมและเสนอแนะสิ่งที่ดีกว่าเพื่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของสมาชิกในสังคม รวมทั้งสามารถเป็นสินค้าในระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ได้
3. ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพนักวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา
4. ผลิตนักวิจัยให้มีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสังคม
5. เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยให้แพร่หลาย รวมทั้งส่งเสริมให้มีการประยุกต์ใช้ข้อค้นพบจากการวิจัยเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการวิจัยต่อเนื่องและการนำไปใช้ประโยชน์จริง
6. ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการคิดค้นวิจัย เพื่อประโยชน์ของการเรียนรู้ต่อเนื่องให้แพร่หลายในสังคม

วิจารณ์ (2540) ได้กล่าวถึงการบริหารหน่วยงานให้ทุนสนับสนุนการวิจัยเป็นองค์กรสำคัญของสังคมและอาจมองบทบาทได้หลายมุมมอง ดังนี้

1. เป็นกลไกสร้างการเปลี่ยนแปลง
2. เป็นส่วนหนึ่งของระบบการวิจัยของประเทศ
3. เป็นกลไกจัดการให้เกิดการสร้างนักวิจัย สร้างโครงการวิจัย สร้างผลงานวิจัยและจัดการให้มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ภารกิจหลักของหน่วยงานให้ทุนสนับสนุนการวิจัย คือ การจัดการ เป็นการจัดการให้เกิดกระบวนการ โดยมีเป้าหมาย คือ การเปลี่ยนแปลง ซึ่งผลของการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการ คือ การพัฒนาประเทศ พัฒนาสังคม

ถ้ารับภารกิจของนักบริหารงานวิจัย วิจารณ์ (2540) ได้กล่าวไว้ว่าต้องดำเนินการต่อไปนี้

1. สร้างความชัดเจนในเรื่องภาพรวมของระบบการวิจัยของประเทศ และทำให้รู้กันโดยทั่วไป
2. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นการวิจัยที่มีลำดับความสำคัญสูงของประเทศ และทำให้รู้กันโดยทั่วไป

3. เปิดโอกาสให้นักวิจัยที่มีความสามารถสูงและทุ่มเทเอาจริงเอาจังต่อการวิจัย เสนอโครงการวิจัยตามความคิดริเริ่มของตนเอง เข้ามาขอทุนวิจัย
 4. จัดกระบวนการที่นำไปสู่การพัฒนาชุดโครงการวิจัย
 5. เสาะหานักวิจัยที่มีความสามารถสูง หรือมีศักยภาพสูงในสาขาต่างๆ จัดทำรายชื่อสำหรับไว้ใช้งาน โดยเชิญมาทำงานในหน้าที่ต่างๆ เช่น เป็นผู้ประสานงาน (หรือผู้จัดการ) ชุดโครงการ ผู้ตรวจสอบคุณภาพ (reviewer) เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยหรือเป็นนักวิจัยในโครงการ เป็นต้น
 6. จัดกระบวนการเชื่อมโยงนักวิจัยเหล่านั้นเข้าด้วยกันและสร้างความรู้สึกร่วมกันเป็น “เจ้าของ” โครงการวิจัยร่วมกัน
 7. เสาะหา “ผู้ใช้” ผลงานวิจัยที่มีศักยภาพสูง มีความรู้เพียงพอที่จะร่วมประชุมกับนักวิจัย เพื่อบอกความต้องการของผู้ใช้และนำผลการวิจัยบางอย่างไปส่งเสริมให้นักวิจัยพัฒนาต่อไปสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
 8. เชื่อมโยง “ผู้ใช้” กับนักวิจัยเข้าด้วยกันเพื่อให้โครงการวิจัยเป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้ มีผู้ใช้เข้ามาร่วมวิจัยด้วยหรือร่วมลงทุนด้วย และมีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์
 9. จัดเงื่อนไขและการให้แรงจูงใจในการให้ทุนสนับสนุนการวิจัย เพื่อให้เกิดการทำงานวิจัยอย่างทุ่มเทเอาจริงเอาจัง นำส่งผลงานตามกำหนดและได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง
 10. จัดกระบวนการจัดการ โครงการวิจัยที่ได้ทำสัญญาให้ทุนแล้วให้นักวิจัยในโครงการมีความมุ่งมั่น มีการทำงานเป็นทีม สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานวิจัยลุกลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 11. จัดกระบวนการเพื่อนำผลการวิจัย ไปสู่การใช้ประโยชน์
 12. จัดให้สาธารณชน ได้มีส่วนร่วม โดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อการตั้งโจทย์วิจัย
 13. ดำเนินการให้มีการสร้างนักวิจัยและนักบริหารงานวิจัยจากกิจกรรมต่างๆ
 14. จัดกิจกรรมเพื่อให้สาธารณชนเห็นคุณค่าของงานวิจัย และการเป็นนักวิจัยว่าก่อประโยชน์ระยะยาวให้แก่สังคม คู่คุณค่าแก่การลงทุน
- นอกจากหน่วยงานให้ทุนสนับสนุนการวิจัยในมหาวิทยาลัยแล้วยังมีหน่วยงานที่มีบทบาทเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ในส่วนของการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมวิจัยขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ (พิเชฐและคณะ, 2546) มีดังนี้
1. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2499 ปัจจุบันเป็นหน่วยงานราชการระดับนโยบาย และเป็นแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ประกอบด้วย 3 หน่วยงานหลัก ได้แก่ สภาวิจัยแห่งชาติ กรรมการบริหารสภาวิจัยแห่งชาติและสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ บทบาทสำคัญที่ระบุไว้ตามพระราชบัญญัติสภาวิจัยแห่งชาติ

คือ กำหนดนโยบายและแผนการวิจัยแห่งชาติ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยครอบคลุมทุกสาขา ทั้งการวิจัยพื้นฐาน ประยุกต์ และพัฒนา ทำหน้าที่ประสานงานวิจัย และเป็นศูนย์ข้อมูลทางการวิจัย

2. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ พ.ศ. 2543 เป็นองค์กรในการกำกับดูแลของรัฐ (Autonomous) สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการสนับสนุน เพื่อการวิจัยทางด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เน้นการประยุกต์นำผลงานวิจัยไปใช้เชิงพาณิชย์ และความร่วมมือกับภาคเอกชนให้การส่งเสริมภาคเอกชนด้านการวิจัยและพัฒนาในรูปแบบต่างๆ เช่น ทุนให้เปล่าและเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ เป็นต้น

3. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นหน่วยงานจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการวิจัย พ.ศ. 2535 เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ (Autonomous) ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี การให้ทุนสนับสนุน การประสานงานเชื่อมโยงให้เกิดงานวิจัยโดยเน้นที่กระบวนการบริหารจัดการและการประเมินคุณภาพงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง สำหรับรูปแบบการให้ทุนสนับสนุนจะครอบคลุมทุกสาขา เน้นการส่งเสริมงานวิจัยในลักษณะชุดโครงการที่เป็นผลจากการประเมินความต้องการของผู้ใช้และนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

4. สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เป็นองค์กรที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยที่มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้เพื่อนำความรู้นั้นๆ ไปแก้ปัญหาและพัฒนาาระบบสาธารณสุขของประเทศ

2.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการทำงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา

จรัส (2534) ได้กล่าวถึงนโยบายในการส่งเสริมการวิจัยว่า มหาวิทยาลัยควรจัดการและมีกลไกในการปรับปรุงในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยดังนี้

1. ข้อมูล ศูนย์เอกสารที่เป็นพื้นฐานในการวิจัย
2. ห้องสมุดเพื่อการวิจัย
3. การจัดการเรื่องเครื่องมืออุปกรณ์เพื่อการวิจัย
4. รางวัลและทุนวิจัย
5. การพัฒนาบุคลากรด้านวิจัย
6. การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผลงานวิจัย

ส่วนสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการที่จะให้เกิดการวิจัย เพิ่มปริมาณ หรือปรับปรุงคุณภาพของงานวิจัยในมหาวิทยาลัยนั้น การมีแต่ความคิดความหวังหรือความตั้งใจคงจะไม่พอ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสำคัญรองรับอยู่จึงจะเกิดการพัฒนาดังกล่าวได้จริง นอกจากนี้นโยบายระบบกำลังคน และทุนแล้ว สิ่งจำเป็นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการวิจัยยังมีฐานข้อมูล ทั้งข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิในรูปของห้องสมุด ศูนย์เอกสารและศูนย์ข้อมูลต่างๆ ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ และบริการคอมพิวเตอร์

วิจารณ์ (2540) ได้ให้แนวคิดการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในการสร้างบรรยากาศด้านการวิจัยว่า จุดสำคัญที่สุดคือ การสร้างความเป็น “ประชาคมวิจัย” ขึ้นภายในมหาวิทยาลัย คณะหรือภาควิชา ความเป็นประชาคมวิจัยเกิดขึ้นเมื่อมีคนจำนวนหนึ่งมีเป้าหมายร่วมกัน มีการพบปะเพื่อร่วมมือกันหรือส่งเสริมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ความเอื้ออาทรต่อกันร่วมมือกันตั้งเป้าหมาย กำหนดแผนงาน ร่วมรับรู้ความก้าวหน้าของงาน ให้ความเห็นเพื่อปรับปรุงงานหรือแก้ปัญหา และร่วมกันยินดีเมื่องานก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จ ในปัจจุบันมหาวิทยาลัย คณะวิชาและภาควิชามีความเป็น “ประชาคมวิจัย” น้อยมาก สาเหตุที่สำคัญที่สุดคือวัฒนธรรมการทำงานของอาจารย์ อาจารย์จำนวนมากมาทำงานเฉพาะช่วงเวลาที่ตนมีชั่วโมงสอน หากวันใดไม่มีชั่วโมงสอนก็ไม่มาที่มหาวิทยาลัยเลย พฤติกรรม เช่นนี้บ่อนเซาะความเข้มแข็งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง การที่อาจารย์มาทำงานเฉพาะช่วงของงานสอน มีผลเสียต่อการสร้างสรรค์ประชาคมวิจัย เพราะทำให้ไม่สามารถจัดเวลาพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนเชิงวิชาการระหว่างอาจารย์ด้วยกันได้ ทำให้อาจารย์มีลักษณะของการทำงานแบบต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างอยู่ ไม่เป็นประชาคม

จรัส (2545) ได้กล่าวถึงปัจจัยสนับสนุนการวิจัยว่า การวิจัยส่วนใหญ่จะต้องเป็นการกระทำเฉพาะที่เพิ่มเติมหรือนอกเหนือไปจากงานปกติ ทั้งการเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดการตามโครงสร้างรูปแบบการวิจัยนั้นๆ การวัดอาจต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ และการกระทำในห้องปฏิบัติการที่มีความจำเพาะเจาะจง คุณภาพและความถูกต้อง จึงจะทำให้กระบวนการวิจัยใช้ได้ผล

1. ทุนการวิจัย เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการวิจัย สำหรับการวิจัยในห้องปฏิบัติการก็ต้องอาศัยอุปกรณ์และวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ การวิจัยในสนามยังมีค่าใช้จ่ายในการเดินและภาระสิ้นเปลืองต่างๆ ตามสภาพของการวิจัยนั้นๆ
2. ผู้ช่วยในการวิจัย ทั้งในห้องปฏิบัติการและในสนาม ต้องมีทุนวิจัยสนับสนุนทั้งการลงทุนสร้าง ฝึกอบรม และบำรุงรักษาผู้ช่วยเหล่านี้

3. สิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ในการทำวิจัยที่ทันสมัยส่วนในด้านบรรยากาศที่เอื้อต่อการวิจัย สภาพแวดล้อมด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการ หรือการปกครองในหน่วยงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการวิจัยหรือไม่ หรือเกิดการวิจัยที่ดีได้หรือไม่ ได้แก่

1) บทบาทของผู้บังคับบัญชา มีส่วนอย่างมากในการสนับสนุนการวิจัย เป็นได้ทั้งเครื่องกระตุ้นหรือเครื่องหักห้ามความตั้งใจจะทำวิจัยของผู้วิจัยได้บังคับบัญชา การพิจารณาความคิด ความชอบ และการให้รางวัล ตลอดจนความยุติธรรมในการพิจารณา

2) ระบบงานและกฎระเบียบต่างๆ เป็นเรื่องกำหนดทิศทาง และค่านิยมในองค์กรนั้นๆ หากไม่ให้ความสำคัญต่อการวิจัยก็จะทำให้การวิจัยเกิดและกระทำได้ลำบาก กลไกของ กฎระเบียบก็มีความสำคัญ หากการทำงานเน้นการเก็บข้อมูลมากกว่าความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก็จะได้งานวิจัยด้อยคุณภาพหรือขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3) เพื่อนร่วมงาน มีส่วนสำคัญในการสร้างบรรยากาศทางวิชาการ หรือการวิจัยในมหาวิทยาลัยของไทยในปัจจุบัน ความเอื้อยชาของเพื่อนร่วมงานและการไม่อุทิศตนต่องานทางวิชาการ มีส่วนอย่างมากในการสร้างบรรยากาศที่ไม่เอื้อต่อการวิจัย

นอกจากนี้ ปรัชญา (2545) ยังได้กล่าวถึงบทบาทการส่งเสริมกิจกรรมวิจัยในมหาวิทยาลัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การจัดให้มีมหาวิทยาลัยวิจัย (Research University) ซึ่งมีความชัดเจนทั้งในด้านวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ที่เอื้อให้เกิดการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยวิจัยต้องมีความสามารถ มีอิสระและมีความริเริ่มสร้างสรรค์ในการประสานและผลักดันงานวิจัยใหม่ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำผลการวิจัยไปแนะนำให้ภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้รับทราบเพื่อประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ผลผลิตส่วนหนึ่งที่ได้จากมหาวิทยาลัยวิจัยคือ การสร้างกำลังคนรุ่นใหม่ที่มีสมรรถนะสูงในการปฏิบัติงานวิจัยเพื่อป้อนเข้าสู่มหาวิทยาลัยต่างๆ และภาคอุตสาหกรรมเพื่อเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้ก้าวเข้าสู่ทิศทางการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยอาจดำเนินการ ได้ดังนี้

1. การมอบหมายงานวิจัย
2. การลดภาระอื่นในการทำงาน
3. การจัดกิจกรรมวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
4. การพัฒนาฐานข้อมูลสนับสนุนงานวิจัย
5. การเชื่อมโยงงานวิจัยกับภายนอกการเผยแพร่งานวิจัย
6. การแสวงแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย

2.5 ยุทธศาสตร์การวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วิสัยทัศน์(Vision)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นแหล่งพัฒนานักวิจัยและสร้างงานวิจัยที่มีศักยภาพเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ นำไปสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ

พันธกิจ(Mission)

พัฒนาศักยภาพนักวิจัยและสร้างงานวิจัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศ

เป้าประสงค์(Goal)

พัฒนานักวิจัยและสร้างงานวิจัยที่ตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและประเทศ ตลอดจนสร้างองค์ความรู้ใหม่

ทิศทางการวิจัย

1. กลุ่มเกษตรศาสตร์

ทิศทางที่ 1. การวิจัยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเกษตร แผนงานวิจัย

1. การวิจัยและพัฒนาทางด้านพืชเศรษฐกิจ
2. การวิจัยเพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตสัตว์น้ำที่สำคัญทางเศรษฐกิจ
3. การวิจัยเพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตสัตว์น้ำที่สำคัญทางเศรษฐกิจ
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและแปรรูปผลผลิต

ทางด้านเกษตร

5. การวิจัยโดยใช้ชีววิธีแทนสารเคมีเพื่อการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช

ทิศทางที่ 2. การวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตรแผนงานวิจัย

1. การวิจัยและพัฒนากระบวนการแปรรูปอุตสาหกรรมเกษตร
2. การวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตยางพารา
3. การวิจัยเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากวัสดุในท้องถิ่น
4. การวิจัยสารตกค้างในผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางด้านเกษตร

ทิศทางที่ 3. การวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มทางเลือกด้านการเกษตรและพลังงานทดแทน

แผนงานวิจัย

1. การวิจัยพลังงานทดแทนจากพืชที่มีศักยภาพ
2. การวิจัยและพัฒนาปุ๋ยอินทรีย์จากวัสดุเศษเหลือทางการเกษตรและ

อุตสาหกรรมเกษตร

มูลค่า

ทดแทน

3. การศึกษาวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีศักยภาพในการทดแทนการเพาะเลี้ยงกุ้ง

4. การวิจัยเพื่อนำวัสดุเหลือใช้จากการเกษตรและอุตสาหกรรมมาใช้เป็นพลังงาน

5. การวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืชและสัตว์พื้นเมืองเพื่อเพิ่มทางเลือกในการผลิต

2. กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ทิศทางที่ 1. การวิจัยเพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่ออนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพในท้องถิ่น
2. การวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ
3. การวิจัยเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสิ่งแวดล้อม

ทิศทางที่ 2. การวิจัยเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ OTOP แผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่อวิเคราะห์และตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ OTOP
2. การวิจัยเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์อาหารและสิ่งทอพื้นเมือง

ทิศทางที่ 3. การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์กายภาพและคณิตศาสตร์
2. การวิจัยทางด้านเคมีและเภสัช
3. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ

3. กลุ่มบริหารธุรกิจ

ทิศทางที่ 1. การวิจัยด้านนโยบายวิสาหกิจชุมชนแผนงานวิจัย

1. การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและ OTOP
2. การวิจัยเพื่อการจัดการทางด้านบริหารการเงินของชุมชน

ทิศทางที่ 2. การวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีสารสนเทศชุมชนแผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่อจัดทำฐานข้อมูลสินค้าชุมชนและพัฒนาด้านการตลาด
2. การวิจัยด้านสารสนเทศด้านการตลาด
3. การวิจัยด้าน E-marketing

ทิศทางที่ 3. การวิจัยเพื่อปรับโครงสร้างภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่อพัฒนามูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
2. การวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
3. การวิจัยเพื่อพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรด้านการบริหารจัดการ

ทิศทางการ 4. การวิจัยเพื่อการพัฒนาาระบบลोजิสติกส์แผนงานการวิจัย

1. การวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีการจัดการและแผนผังระบบลोजิสติกส์สินค้าในภาคใต้
2. การวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านลोजิสติกส์
3. การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบลोजิสติกส์

4. กลุ่มศิลปะศาสตร์และสังคมศาสตร์

ทิศทางการ 1. การวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว แผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
2. การวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการ การมีส่วนร่วมหรือแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเชิงอนุรักษ์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี ธรรมชาติและวัฒนธรรมและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนในกลุ่มจังหวัด

3. การวิจัยเพื่อสร้างมาตรฐานการให้บริการ การประชาสัมพันธ์ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการบริหารในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงประวัติศาสตร์ เชิงนิเวศและวัฒนธรรม ที่เหมาะสมตามศักยภาพของชุมชน พร้อมกับเชื่อมโยงกับสินค้าOTOPในท้องถิ่น

ทิศทางการ 2. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามกลุ่มศักยภาพ แผนงานวิจัย

1. การวิจัยและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตามศักยภาพพื้นที่ของจังหวัดและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน
2. การวิจัยเพื่อการสร้างหลักประกันด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว
3. การวิจัยเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวแบบครบวงจร
4. การวิจัยเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทิศทางการ 3. การวิจัยและพัฒนาด้านสังคมศาสตร์ แผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนและท้องถิ่น

5. กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์

ทิศทางการ 1. การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม แผนงานวิจัย

1. การวิจัยออกแบบและสร้างเครื่องต้นแบบจากภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อประยุกต์ใช้ในงานเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

ทิศทางการ 2. การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดเพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนงานวิจัย

1. การวิจัยเพื่อจัดการและพัฒนาระบบกำจัดของเสียจากการผลิต-แปรรูปในงานอุตสาหกรรม

2. การวิจัยเพื่อจัดการและพัฒนาระบบการใช้พลังงาน

3. การวิจัยและพัฒนาการใช้พลังงานแสงอาทิตย์

ทิศทางที่ 3. การวิจัยและพัฒนาทางวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม แผนงานวิจัย

1. การวิจัยอาคารเพื่อการประหยัดพลังงาน

2. การวิจัยพลังงานทดแทนจากธรรมชาติ

3. การวิจัยด้านยานยนต์ที่มีผลต่อการประหยัดพลังงาน

4. การวิจัยและพัฒนาวัสดุวิศวกรรม

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุษบง ชัยเทพ (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการทำวิจัยในชั้นเรียน เจตคติการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอนประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนจำนวน 126 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า สภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 – 2550 มีครูทำวิจัยจำนวนร้อยละ 62.5 มีผลงานวิจัยในชั้นเรียนทั้งหมดจำนวน 211 เรื่อง ซึ่งเกี่ยวกับการพัฒนาเทคนิควิธีการสอนเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียน ครูไม่แสดงทิศทางของเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้แก่ วุฒิการศึกษาและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย สำหรับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูได้แก่ การได้รับการส่งเสริมสนับสนุน การให้ความสำคัญต่อการทำวิจัยของผู้บริหาร การมีควมรับผิดชอบต่อการงานที่เหมาะสม และความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน

สุกสิรา สุวรรณชาติ และคณะ (2551) ศึกษาเรื่อง ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์ วิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่

ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2549 จำนวน 41 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามชนิดประเมินค่า 5 คำตอบ วิเคราะห์ด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ร้อยละ 65.9 มีปัญหาอุปสรรคด้านเวลาและการบริหารเวลาอยู่ในระดับมาก ปัญหาที่สำคัญคือ ไม่มีการวางแผนทำวิจัยล่วงหน้า มีระยะเวลาการทำวิจัยอย่างจำกัด และ ไม่มีเวลาทำ วิจัยเพราะมีชั่วโมงสอนมาก อาจารย์ร้อยละ 48.4 มีปัญหาอุปสรรคด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในงานวิจัยระดับมาก ปัญหา สำคัญคือ ไม่ได้รับความสะดวกในการจัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัย ไม่มีเอกสารอ้างอิงที่เป็น ภาษาต่างประเทศที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน และ ไม่ได้รับความสะดวกในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ ในงานวิจัย อาจารย์ร้อยละ 39.0 มีปัญหาอุปสรรคด้านบรรยากาศการทำวิจัยในระดับมาก ปัญหา สำคัญคือ มีปัญหาการประสานงานระหว่างผู้ร่วมทีมวิจัย บรรยากาศขององค์กรต่างคนต่างอยู่ ไม่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และ ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้ คำปรึกษา ขาดผู้ช่วยวิจัย อาจารย์ร้อยละ 41.5 มีปัญหาอุปสรรคด้านนโยบาย กฎระเบียบทางราชการในระดับปาน กลาง ปัญหาสำคัญคือ ขาดการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนา เกี่ยวกับการทำวิจัย นโยบายของวิทยาลัยไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย และ ระบบการขออนุมัติสนับสนุนมีขั้นตอนยุ่งยาก ปัญหาอุปสรรคด้านทัศนคติเกี่ยวกับการวิจัย ด้านความรู้ ทักษะ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับวิจัย ด้านแหล่งทุนอุดหนุนวิจัย ด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ อาจารย์มี ปัญหาในระดับน้อย การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่มีผลต่อการ วิจัยของอาจารย์ เพื่อกระตุ้นให้อาจารย์มีการทำวิจัยมากขึ้น ได้แก่ การจัดสรรภาระงานให้เหมาะสม การลดขั้นตอน ต่างๆทางระเบียบราชการและควรมีการวิจัยติดตามว่าผลการของจัดการกับปัญหา อุปสรรคต่างๆ

สิริรัตน์ หิตะโกวิท (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยของความสำเร็จในการทำวิจัยของ บุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาองค์ประกอบของความสำเร็จในการ ทำวิจัยของบุคลากรสายอาจารย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงและเพื่อค้นหาองค์ประกอบความสำเร็จ ในการทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยของความสำเร็จในการทำวิจัยของบุคลากรสาย อาจารย์ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง มี 5 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านสภาพและบรรยากาศ ของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย 2) องค์ประกอบด้านความรู้และลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการ วิจัย 3) องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเองของบุคลากรทางการวิจัย 4) องค์ประกอบด้านการ สนับสนุนของหน่วยงานและผู้บริหาร 5) องค์ประกอบด้านเจตคติที่มีต่อการวิจัย ส่วน องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยของความสำเร็จในการทำวิจัยของบุคลากรสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัย รามคำแหงมี 5 องค์ประกอบ คือ 1) องค์ประกอบด้านความรู้และลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการวิจัย 2)

องค์ประกอบด้านสภาพและบรรยากาศของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย 3) องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเองของบุคลากรทางการวิจัย 4) องค์ประกอบด้านเจตคติที่มีต่อการวิจัย 5) องค์ประกอบด้านการสนับสนุนของหน่วยงานและผู้บริหาร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย” กลุ่มผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ผลที่ได้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ประชากร

อาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ซึ่งประกอบด้วย อาจารย์จากคณะบริหารธุรกิจ (สงขลา) อาจารย์จากสาขาบริหารธุรกิจ (ขนอม) อาจารย์จากคณะเทคโนโลยีและการจัดการ (ไสใหญ่) และอาจารย์จากสาขาบริหารธุรกิจ (ตรัง) จำนวนทั้งหมด 112 คน

3.2 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. ลงพื้นที่เพื่อศึกษาข้อมูลสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์
2. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมจากหนังสือ เอกสาร บทความ วิทยานิพนธ์ ข้อมูลสถิติจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลจากส่วนราชการ
3. สอบถามอย่างไม่เป็นทางการกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอความคิดเห็นขั้นต้นและแนวทางเพื่อการปฏิบัติงานพร้อมๆกับขอความร่วมมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์
 - ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด
5. วิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลข้อมูล

7. คำเนินการเผยแพร่ข้อมูล โดยรายงานให้ผู้บริหารของคณะบริหารธุรกิจทราบเพื่อใช้ในการดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่ออาจารย์ในการทำงานวิจัยต่อไปในอนาคต

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังนี้

5 หมายถึง	ระดับสภาพ/ปัญหา มากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับสภาพ/ปัญหา มาก
3 หมายถึง	ระดับสภาพ/ปัญหา ปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับสภาพ/ปัญหา น้อย
1 หมายถึง	ระดับสภาพ/ปัญหา น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มีระดับความคิดเห็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และมีหลักเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังนี้

5 หมายถึง	ระดับความคิดเห็น มากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับความคิดเห็น มาก
3 หมายถึง	ระดับความคิดเห็น ปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับความคิดเห็น น้อย
1 หมายถึง	ระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

หลังจากที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแล้วนั้น ได้นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้กับอาจารย์คณะอื่นๆที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 30 คน ต่อมาจึงดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ใช้การทดสอบที (t test) เลือกข้อคำถามที่มีค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของ Cronbach

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

มีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่เก็บแบบสอบถามก่อนที่จะลงภาคสนาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามและได้ดำเนินการวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยของอาจารย์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปการบรรยายและตารางดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n =50)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สายบริหารธุรกิจ		
คณะบริหารธุรกิจ(สงขลา)	16	32.0
คณะเทคโนโลยีและการจัดการ(สใใหญ่)	26	52.0
สาขาบริหารธุรกิจ (ตรัง)	8	16.0
เพศ		
ชาย	9	18.0
หญิง	41	82.0
สถานภาพ		
โสด	29	58.0
สมรส	18	36.0
หย่าร้าง/หม้าย	3	6.0
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	11	22.0
30 – 40 ปี	28	56.0
41 - 50 ปี	4	8.0
50 ปี ขึ้นไป	7	14.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	2	4.0
ปริญญาโท	45	90.0
ปริญญาเอก	3	6.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

(n =50)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	40	80.0
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	10	20.0
ประสบการณ์ในการสอน		
1 – 5 ปี	28	56.0
6 – 10 ปี	2	4.0
11 – 15 ปี	5	10.0
มากกว่า 15 ปี	13	26.0
ภาระงานสอนโดยเฉลี่ย		
10-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	19	38.0
16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	21	42.0
มากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	10	20.0

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 อาจารย์คณะเทคโนโลยีและการจัดการ(ไฮเทค) จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 และอาจารย์สาขาบริหารธุรกิจ (ตรี) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และผู้หญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพโสด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 สถานภาพสมรส จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

ส่วนใหญ่อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

ส่วนใหญ่อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา คือ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และในระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 และตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอน 1 – 5 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และระหว่าง 6 – 15 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภาระงานสอนเฉลี่ย 16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา คือ 10-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และภาระงานสอนเฉลี่ยมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยของอาจารย์

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลการวิจัยของอาจารย์

ข้อมูลการวิจัยของอาจารย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสนใจในการทำวิจัย		
สนใจ เพราะ	47	94.0
ตระหนักว่าเป็นงานในภาระหน้าที่	27	36.0
สนใจใคร่รู้	16	21.33
ต้องการทำผลงานขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ	10	13.33
ต้องการชื่อเสียงทางวิชาการ	3	4.0
ต้องการหารายได้พิเศษ	1	1.34
นำมาประกอบการสอนหรือทำงาน	18	24.0
ไม่สนใจ เพราะ ไม่ชอบการวิจัย	3	6.0
ข้อมูลการทำงานวิจัย		
ไม่เคยทำวิจัย	12	24.0
เคยทำวิจัย	38	76.0
หัวหน้าโครงการวิจัย	30	48.39
1 - 2 เรื่อง	25	83.33
3 - 4 เรื่อง	4	13.33
มากกว่า 4 เรื่อง	1	3.34
ผู้ร่วมโครงการวิจัย	32	51.61
1 - 2 เรื่อง	10	31.25
3 - 4 เรื่อง	17	53.13
มากกว่า 4 เรื่อง	5	15.62

ตารางที่ 2 (ต่อ) จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลการวิจัยของอาจารย์

ข้อมูลการวิจัยของอาจารย์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการทำวิจัย		
1 - 2 ปี	18	36.0
3 - 4 ปี	8	16.0
มากกว่า 4 ปี	10	20.0
วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย		
ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ	17	20.24
ต้องการความก้าวหน้าทางวิชาการ	17	20.24
ต้องการค่าจ้าง/ค่าตอบแทน	1	1.19
ต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ในการสอน/เขียนตำรา	23	27.38
เป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่	23	27.38
อื่นๆ เช่น สนใจใ้รู้ พัฒนาความรู้ความสามารถ	3	3.57
แหล่งทุนอุดหนุนในการวิจัย		
งบประมาณแผ่นดิน	15	28.85
งบประมาณเงินรายได้	35	67.31
งบประมาณจากแหล่งสนับสนุนทุนภายในประเทศ	2	3.84

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 2 พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจในการทำวิจัย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 ส่วนใหญ่มีเหตุผลเพราะตระหนักว่าเป็นงานในภาระหน้าที่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา คือ นำมาประกอบการสอนหรือทำงาน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 สนใจใ้รู้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 ต้องการทำผลงานขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และไม่สนใจในการทำวิจัย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 โดยมีเหตุผลเพราะไม่ชอบการวิจัย

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยทำวิจัยมาก่อน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 โดยเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 48.39 มีผลงานวิจัย 1 - 2 เรื่อง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือ 3 - 4 เรื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ

ละ 13.33 และเป็นผู้ร่วมโครงการวิจัย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 51.61 มีผลงานวิจัย 3 – 4 เรื่อง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 รองลงมา คือ 1 - 2 เรื่อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการวิจัย 1 - 2 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา คือ มากกว่า 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมีประสบการณ์ในการวิจัย 3 – 4 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการสอน/เขียนตำราและเป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.38 รองลงมา คือ ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการและเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.24 และ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ สนใจใคร่รู้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำวิจัยโดยได้รับทุนอุดหนุนจากงบรายได้ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 67.31 รองลงมา คือ งบประมาณแผ่นดิน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 28.85 และงบประมาณจากแหล่งสนับสนุนทุนภายในประเทศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.84

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสภาพความเป็นจริงของการวิจัยของอาจารย์

สภาพการทำวิจัยของอาจารย์	Mean	SD.	ระดับของความเป็นจริง
1) สถานที่ภายในหน่วยงานมีบรรยากาศทางวิชาการเหมาะที่จะทำวิจัย	2.86	.904	ปานกลาง
2) หน่วยงานจัดให้มีแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านการวิจัยที่เพียงพอและเชื่อถือได้	2.86	.904	ปานกลาง
3) หนังสือ ตำรา รายงานการวิจัยและเอกสารที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อการทำวิจัย	2.72	.858	ปานกลาง
4) เครื่องมืออุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำวิจัยมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	3.24	.916	ปานกลาง
5) การบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	2.98	.915	ปานกลาง
6) การจัดเวทีการนำเสนอผลการวิจัยของผู้วิจัยในสถาบัน	2.96	.989	ปานกลาง
7) การประชาสัมพันธ์เป้าหมายและมาตรการเพื่อการวิจัยที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติได้	3.02	1.000	ปานกลาง
8) การประชุมระหว่างนักวิจัยและผู้บริหารเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกันระหว่างความต้องการผลงานวิจัยและการทำงานวิจัย	2.96	.903	ปานกลาง
โดยรวม	2.95	.677	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพความเป็นจริงของการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า สภาพความเป็นจริงของการวิจัยของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์เห็นด้วยว่าเครื่องมืออุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำวิจัยมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์เป้าหมายและมาตรการเพื่อการวิจัยที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 การบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 การจัดเวทีการนำเสนอผลการวิจัยของผู้วิจัยในสถาบันและการ

ประชุมระหว่างนักวิจัยและผู้บริหารเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกันระหว่างความต้องการผลงานวิจัยและการทำงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 สถานที่ภายในหน่วยงานมีบรรยากาศทางวิชาการเหมาะที่จะทำวิจัยและหน่วยงานจัดให้มีแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านการวิจัยที่เพียงพอและเชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86 และหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัยและเอกสารที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาของการวิจัยของอาจารย์จําแนกรายข้อ

ปัญหาของการวิจัยของอาจารย์	Mean	SD.	ระดับของปัญหา
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย			
1) เรื่องความรู้ในระเบียบวิธีการวิจัย	3.08	.804	ปานกลาง
2) เรื่องความรู้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย	3.08	.804	ปานกลาง
3) เรื่องความรู้ในการตั้งสมมติฐานการวิจัย	3.10	.763	ปานกลาง
4) เรื่องความรู้ในการกำหนดตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่จะทำวิจัย	3.12	.746	ปานกลาง
5) เรื่องความรู้ในการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3.12	.773	ปานกลาง
6) เรื่องความรู้ในการสร้างเครื่องมือทำวิจัย	3.10	.839	ปานกลาง
7) เรื่องความรู้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	3.06	.793	ปานกลาง
8) เรื่องความรู้ทางสถิติสำหรับวิจัย	3.14	.990	ปานกลาง
9) เรื่องความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัย	3.16	.842	ปานกลาง
10) เรื่องทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูลคุณภาพ	3.02	.915	ปานกลาง
11) เรื่องทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ	3.02	.937	ปานกลาง
12) เรื่องทักษะการเขียนรายงานการวิจัยเชิงคุณภาพ	3.10	.995	ปานกลาง
13) เรื่องทักษะการเขียนบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ	3.00	1.195	ปานกลาง
14) เรื่องทักษะการแปลบทความภาษาอังกฤษเพื่อใช้อ้างอิงในการวิจัย	2.96	1.261	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาของการวิจัยของอาจารย์จำแนกรายข้อ

ปัญหาของการวิจัยของอาจารย์	Mean	SD.	ระดับของปัญหา
นโยบายและกฎระเบียบ			
1) นโยบายของคณะฯ ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย	2.90	1.055	ปานกลาง
2) การบริหารงาน ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย	3.06	.998	ปานกลาง
3) ขั้นตอนการลาเพื่อทำวิจัยมีความยุ่งยาก	3.24	.960	ปานกลาง
4) ระบบการขอทุนสนับสนุนมีขั้นตอนยุ่งยาก	3.16	.976	ปานกลาง
5) ระบบการจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า	3.36	.985	ปานกลาง
6) ขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการวิจัยมีความยุ่งยากและไม่ชัดเจน	3.48	1.092	มาก
7) ไม่มีการพิจารณาความคิดเห็นความชอบของอาจารย์ที่มีผลงานวิจัย	2.76	.981	ปานกลาง
8) ขาดการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัย	2.54	1.034	น้อย
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย			
1) อาจารย์ไม่มีห้องทำงานที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย	3.44	1.163	มาก
2) ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา	3.72	.904	มาก
3) ปัญหาการประสานงานระหว่างผู้ร่วมทีมวิจัย	3.08	.944	ปานกลาง
4) บรรยากาศขององค์กรต่างคนต่างอยู่ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	3.18	1.224	ปานกลาง
5) ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับบัญชา	2.92	1.192	ปานกลาง
6) วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยในห้องสมุดมีไม่เพียงพอ	3.98	.869	มาก
7) ไม่มีเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน	3.84	.889	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาของการวิจัยของอาจารย์จำแนกรายข้อ

ปัญหาของการวิจัยของอาจารย์	Mean	SD.	ระดับของปัญหา
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา			
1) คณะฯ ขาดงบประมาณด้านการวิจัย	2.86	.857	ปานกลาง
2) อาจารย์ไม่ทราบแหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัย	2.72	.809	ปานกลาง
3) คณะฯ จัดสรรเงินทุนวิจัยให้ไม่เพียงพอ	2.96	.968	ปานกลาง
4) ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีชั่วโมงสอนมาก	3.72	.882	มาก
5) ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีงานอื่นรับผิดชอบมาก	3.94	.890	มาก
6) การจัดการการสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย	3.48	1.054	มาก
7) หน่วยงานไม่พร้อมด้านเรื่องเวลาในการปฏิบัติงาน	3.28	1.089	ปานกลาง
8) เวลาว่างของผู้ร่วมวิจัยไม่ตรงกัน	3.60	.926	มาก
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ			
1) มีภาระครอบครัวจนไม่มีเวลาทำวิจัย	2.52	1.199	ปานกลาง
2) มีปัญหาสุขภาพเป็นอุปสรรคในการทำวิจัย	2.36	.985	ปานกลาง
3) ไม่ได้รับค่าตอบแทนในการทำวิจัย	2.44	.861	ปานกลาง
4) คิดว่าตนไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิจัยได้สำเร็จ	2.42	.950	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสามารถอธิบายผลได้ดังนี้

ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจ มีปัญหาในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 รองลงมา คือ ความรู้ทางสถิติสำหรับวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 ความรู้ในการกำหนดตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่จะทำวิจัยและความรู้ในการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 ความรู้ในการตั้งสมมติฐานการวิจัย ทักษะการเขียนรายงานการวิจัยเชิงคุณภาพและความรู้ในการสร้างเครื่องมือทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.10 และทักษะการแปลบทความภาษาอังกฤษเพื่อใช้อ้างอิงในการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96

นโยบายและกฎระเบียบ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในเรื่องขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยมีความยุ่งยากและไม่ชัดเจน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมา คือ ระบบการจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 ขั้นตอนการลาเพื่อทำวิจัยมีความยุ่งยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 ระบบการขอทุนสนับสนุนมีขั้นตอนยุ่งยาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 การบริหารงานไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และขาดการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.54

บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในเรื่องวารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยในห้องสมุดมีไม่เพียงพอมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 รองลงมา คือ ไม่มีเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 อาจารย์ไม่มีห้องทำงานที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92

แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา วิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหามากที่สุดในเรื่อง ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีงานอื่นรับผิดชอบมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 รองลงมา คือ ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีชั่วโมงสอนมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 เวลาว่างของผู้ร่วมวิจัยไม่ตรงกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 การจัดการการสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 หน่วยงานไม่ผ่อนผันเรื่องเวลาในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และ อาจารย์ไม่ทราบแหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72

กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหามากที่สุดในเรื่องมีภาระครอบครัวจนไม่มีเวลาทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 รองลงมา คือ ไม่ได้รับค่าตอบแทนในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 คิดว่าคนไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิจัยได้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 และมีปัญหาสุขภาพเป็นอุปสรรคในการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาของการวิจัยของอาจารย์จําแนกรายด้าน

ปัญหาของการวิจัยของอาจารย์	Mean	SD.	ระดับของ ปัญหา
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.08	.724	ปานกลาง
นโยบายและกฎระเบียบ	3.06	.731	ปานกลาง
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	3.45	.731	มาก
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	3.32	.685	ปานกลาง
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	2.44	.806	น้อย
รวม	3.07	.476	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เมื่อพิจารณาโดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาในด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 รองลงมา คือ ด้านแหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 นโยบายและกฎระเบียบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และมีปัญหาน้อยที่สุดในด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์

ทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์	Mean	SD.	ระดับทัศนคติ
1) ข้อค้นพบจากการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ	3.82	.748	มาก
2) การทำวิจัยเป็นการสิ้นเปลืองเงินและงบประมาณ	2.46	.813	น้อย
3) การทำวิจัยเป็นการสูญเปล่าเพราะไม่ได้นำผลไปใช้หรือเผยแพร่สู่สาธารณะ	2.74	.965	ปานกลาง
4) การทำวิจัยทำให้ได้ผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ	3.62	.878	มาก
5) การทำวิจัยทำให้รู้สึกเครียดและท้อแท้	2.98	.795	ปานกลาง
6) การทำวิจัยทำให้มีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ในเรื่องที่จะทำการวิจัย	3.96	.699	มาก
7) การค้นพบที่ได้จากการวิจัยเรื่องหนึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การทำวิจัยเรื่องอื่นๆ ต่อไป	3.92	.804	มาก
8) การทำวิจัยทำให้เกิดความชำนาญในการทำวิจัยมากขึ้น	4.08	.665	มาก
9) การทำวิจัยทำให้มีภาระงานมากขึ้นจนทำให้งานประจำเสียหายหรือค้ำยคุณภาพลง	3.22	.910	ปานกลาง
10) การทำวิจัยทำให้ได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์	3.90	.763	มาก
11) รู้สึกภาคภูมิใจเมื่อผลงานการวิจัยได้รับการยอมรับ	4.24	.716	มากที่สุด
12) อาจารย์ที่มีผลงานวิจัย มักได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานด้านอื่นๆ	3.74	.853	มาก
13) การสอนที่ดีควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย	3.80	.857	มาก
14) การไม่มีเงินทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างเพียงพอทำให้อาจารย์ไม่สนใจทำงานวิจัย	3.32	1.019	ปานกลาง

ตารางที่ 6 (ต่อ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์

ทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์	Mean	SD.	ระดับทัศนคติ
15) สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง	4.16	.681	มาก
16) สถาบันการศึกษาควรลดภาระงานด้านการสอนให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัย	3.98	.769	มาก
17) หน่วยงานควรพิจารณาความดีความชอบให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัย	3.98	.937	มาก
รวม	3.64	.394	มาก

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์เห็นด้วยกับความรู้สึภภาคภูมิใจเมื่อผลงานการวิจัยได้รับการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 รองลงมา คือ สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 การทำวิจัยทำให้เกิดความชำนาญในการทำวิจัยมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 สถาบันการศึกษาควรลดภาระงานด้านการสอนให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัยและหน่วยงานควรพิจารณาความดีความชอบให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 การทำวิจัยทำให้มีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ในเรื่องที่จะทำการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 การค้นพบที่ได้จากการวิจัยเรื่องหนึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การทำวิจัยเรื่องอื่นๆ ต่อไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 การทำวิจัยทำให้ได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ข้อค้นพบจากการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่ทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 การสอนที่ดีควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 อาจารย์ที่มีผลงานวิจัย มักได้รับการข่งข่องทางด้านวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และเห็นด้วยกับการทำวิจัยเป็นการสิ้นเปลืองเงินและงบประมาณน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46

**ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตาม
ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล**

สมมติฐาน อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน มีสภาพ ปัญหา และ
ทัศนคติในการทำวิจัยที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	สภาพในการทำวิจัยอาจารย์		T	P-value
	Mean	SD.		
เพศ				
ชาย	3.17	.886	1.061	.294
หญิง	2.90	.626		
ตำแหน่งทางวิชาการ				
อาจารย์	3.03	.662	1.591	.118
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2.65	.687		
ความสนใจในการวิจัย				
ไม่สนใจ	2.98	.668	1.422	.162
สนใจ	2.42	.722		

ตารางที่ 7 (ต่อ) เปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สาขาบริหารธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	สภาพในการทำวิจัย		F	P-value
	อาจารย์			
	Mean	SD.		
สถานภาพ				
โสด	3.01	.707	.360	.700
สมรส	2.84	.624		
หย่าร้าง/หม้าย	3.00	.866		
อายุ				
น้อยกว่า 30 ปี	3.24	.967	1.723	.175
30 – 40 ปี	2.93	.519		
41 - 50 ปี	2.38	.699		
50 ปี ขึ้นไป	2.89	.588		
ระดับการศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	2.81	.972	1.622	.208
ปริญญาโท	3.00	.669		
ปริญญาเอก	2.29	.402		
ประสบการณ์ในการสอน				
1 – 5 ปี	3.08	.716	1.377	.262
6 – 10 ปี	2.50	1.414		
11 – 15 ปี	3.10	.271		
มากกว่า 15 ปี	2.68	.601		
ภาระงานสอนโดยเฉลี่ย				
10-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	2.94	.691	.004	.996
16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	2.93	.702		
มากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	2.95	.688		

ตารางที่ 7 (ต่อ) เปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	สภาพในการทำวิจัย		F	P-value
	อาจารย์			
	Mean	SD.		
ประสบการณ์ในการวิจัย				
1 - 2 ปี	3.01	.495	1.340	.276
3 - 4 ปี	2.75	.623		
มากกว่า 4 ปี	2.66	.656		

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามเพศ ตำแหน่งทางวิชาการ และความสนใจในการวิจัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีเพศ ตำแหน่งทางวิชาการ และความสนใจในการวิจัยที่ต่างกัน มีสภาพในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามสถานภาพ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการสอน ภาระงานสอนโดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการวิจัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการสอนภาระงานสอนโดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการวิจัย ที่ต่างกัน มีสภาพในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามเพศ

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	เพศ				T	P-value
	ชาย		หญิง			
	Mean	SD.	Mean	SD.		
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.35	1.040	3.01	.636	1.297	.201
นโยบายและกฎระเบียบ	2.91	.687	3.09	.745	-.657	.514
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	3.60	.427	3.41	.783	.684	.498
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	3.43	.492	3.29	.723	.531	.598
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	1.75	.586	2.59	.774	-3.043	.004*
รวม	3.01	.291	3.08	.509	-.397	.693

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจผู้ชายและผู้หญิงมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าอาจารย์สายบริหารธุรกิจผู้ชายและผู้หญิงมีปัญหาในการทำวิจัยด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามสถานภาพ

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	สถานภาพ	Mean	SD.	F	P-value
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	โสด	3.06	.591	1.469	.240
	สมรส	3.19	.761		
	หม้าย/หย่าร้าง	2.42	1.505		
นโยบายและกฎระเบียบ	โสด	3.00	.600	1.368	.265
	สมรส	3.23	.798		
	หม้าย/หย่าร้าง	2.54	1.382		
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	โสด	3.53	.686	4.237	.020*
	สมรส	3.50	.608		
	หม้าย/หย่าร้าง	2.33	1.163		
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	โสด	3.40	.698	.749	.479
	สมรส	3.24	.622		
	หม้าย/หย่าร้าง	2.95	1.010		
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	โสด	2.19	.797	3.441	.040*
	สมรส	2.72	.761		
	หม้าย/หย่าร้าง	3.00	.250		
รวม	โสด	3.04	.473	1.725	.189
	สมรส	3.17	.422		
	หม้าย/หย่าร้าง	2.65	.712		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามสถานภาพ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการทำวิจัยด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยและด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจด้าน
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
		3.53	3.50	2.33
โสด	3.53	-		
สมรส	3.50		-	
หม้าย/หย่าร้าง	2.33	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัย
อาจารย์สายบริหารธุรกิจด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย จำแนกตาม
สถานภาพ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างมีปัญหาในการวิจัยด้าน
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพ โสดและ
สมรส

ตารางที่ 11 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจด้าน
กิจกรรมส่วนตัวและแรงงูใจในการทำวิจัย จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ค่าเฉลี่ย	โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
		2.19	2.72	3.00
โสด	2.19	-		
สมรส	2.72	*	-	
หม้าย/หย่าร้าง	3.00			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัย
อาจารย์สายบริหารธุรกิจด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงงูใจในการทำวิจัย จำแนกตามสถานภาพ
พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพ โสดมีปัญหาในการวิจัยด้านกิจกรรมส่วนตัวและ
แรงงูใจแตกต่างจากสถานภาพสมรส

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามอายุ

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	อายุ	Mean	SD.	F	P-value
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	น้อยกว่า 30 ปี	3.00	.908	.459	.712
	30 - 40 ปี	3.07	.530		
	41 - 50 ปี	3.46	1.119		
	50 ปี ขึ้นไป	2.96	.942		
นโยบายและกฎระเบียบ	น้อยกว่า 30 ปี	2.88	.364	.272	.845
	30 - 40 ปี	3.09	.775		
	41 - 50 ปี	3.15	1.255		
	50 ปี ขึ้นไป	3.14	.758		
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	น้อยกว่า 30 ปี	3.37	.803	.106	.956
	30 - 40 ปี	3.48	.795		
	41 - 50 ปี	3.53	.442		
	50 ปี ขึ้นไป	3.36	.564		
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	น้อยกว่า 30 ปี	3.05	.803	1.063	.374
	30 - 40 ปี	3.45	.653		
	41 - 50 ปี	3.34	.400		
	50 ปี ขึ้นไป	3.16	.709		
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	น้อยกว่า 30 ปี	2.25	.921	1.232	.309
	30 - 40 ปี	2.51	.855		
	41 - 50 ปี	1.87	.322		
	50 ปี ขึ้นไป	2.71	.393		
รวม	น้อยกว่า 30 ปี	2.91	.537	.520	.671
	30 - 40 ปี	3.12	.518		
	41 - 50 ปี	3.07	.170		
	50 ปี ขึ้นไป	3.07	.280		

จากตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามอายุ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีอายุต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	ระดับการศึกษา	Mean	SD.	F	P-value
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	ปริญญาตรี	1.85	1.212	3.333	.044*
	ปริญญาโท	3.13	.690		
	ปริญญาเอก	2.95	.148		
นโยบายและกฎระเบียบ	ปริญญาตรี	3.31	.972	1.266	.291
	ปริญญาโท	3.01	.728		
	ปริญญาเอก	3.66	.520		
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	ปริญญาตรี	3.57	.606	.942	.397
	ปริญญาโท	3.40	.696		
	ปริญญาเอก	3.54	.753		
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	ปริญญาตรี	3.56	.441	.305	.739
	ปริญญาโท	3.29	.696		
	ปริญญาเอก	3.54	.753		
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	ปริญญาตรี	2.25	.106	.363	.697
	ปริญญาโท	2.46	.828		
	ปริญญาเอก	2.08	.144		
รวม	ปริญญาตรี	2.91	.131	.319	.729
	ปริญญาโท	3.06	.492		
	ปริญญาเอก	3.24	.357		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณา

ในรายค้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
		1.85	3.13	2.95
ปริญญาตรี	1.85	-		
ปริญญาโท	3.13	*	-	
ปริญญาเอก	2.95			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัย อาจารย์สายบริหารธุรกิจด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย แตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	ตำแหน่งทางวิชาการ				T	P-value
	อาจารย์		ผศ.			
	Mean	SD.	Mean	SD.		
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.06	.755	3.13	.613	-.290	.773
นโยบายและกฎระเบียบ	3.07	.663	3.01	.999	.239	.812
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	3.46	.656	3.38	1.019	.315	.754
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	3.37	.685	3.08	.664	1.206	.234
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	2.38	.845	2.62	.626	-.831	.410
รวม	3.07	.469	3.04	.523	.145	.886

จากตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ตำแหน่งอาจารย์และตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบปัญหาในการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจจำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	ประสบการณ์สอน	Mean	SD.	F	P-value
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	1 – 5 ปี	3.01	.683	1.047	.381
	6 – 10 ปี	3.25	1.060		
	11 – 15 ปี	3.61	.850		
	มากกว่า 15 ปี	2.98	.781		
นโยบายและกฎระเบียบ	1 – 5 ปี	2.97	.483	.813	.494
	6 – 10 ปี	3.56	1.679		
	11 – 15 ปี	3.40	.937		
	มากกว่า 15 ปี	3.11	.959		
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	1 – 5 ปี	3.45	.694	1.506	.226
	6 – 10 ปี	3.00	.202		
	11 – 15 ปี	4.05	.594		
	มากกว่า 15 ปี	3.34	.856		
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	1 – 5 ปี	3.32	.705	.809	.496
	6 – 10 ปี	3.43	.441		
	11 – 15 ปี	3.77	.454		
	มากกว่า 15 ปี	3.22	.736		
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	1 – 5 ปี	2.29	.822	.899	.449
	6 – 10 ปี	2.50	1.060		
	11 – 15 ปี	2.60	1.306		
	มากกว่า 15 ปี	2.73	.534		
รวม	1 – 5 ปี	3.01	.471	1.480	.233
	6 – 10 ปี	3.15	.040		
	11 – 15 ปี	3.48	.469		
	มากกว่า 15 ปี	3.07	.483		

จากตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า

อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามภาระงานสอน

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	ภาระงานสอน	Mean	SD.	F	P-value
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	10-15 ชม.	3.36	.731	3.301	.046*
	16-20 ชม.	2.79	.728		
	มากกว่า20ชม.	3.11	.554		
นโยบายและกฎระเบียบ	10-15 ชม.	3.01	.776	.285	.753
	16-20 ชม.	3.14	.828		
	มากกว่า20ชม.	2.93	.422		
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	10-15 ชม.	3.46	.885	.034	.967
	16-20 ชม.	3.40	.700		
	มากกว่า20ชม.	3.46	.527		
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	10-15 ชม.	3.23	.648	.286	.752
	16-20 ชม.	3.40	.840		
	มากกว่า20ชม.	3.31	.267		
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	10-15 ชม.	2.59	.813	1.199	.311
	16-20 ชม.	2.22	.757		
	มากกว่า20ชม.	2.59	.953		
รวม	10-15 ชม.	3.13	.513	.408	.668
	16-20 ชม.	2.99	.518		
	มากกว่า20ชม.	3.08	.301		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามภาระงานสอน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีภาระงานสอนต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 18 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยจำแนกตามภาระงานสอน

ภาระงานสอน	ค่าเฉลี่ย	10-15 ชม.	16-20 ชม.	มากกว่า20ชม.
		3.36	2.79	3.11
10-15 ชม.	3.36	-		
16-20 ชม.	2.79	*	-	
มากกว่า20ชม.	3.11			-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย จำแนกตามภาระงานสอน พบว่าอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีภาระงานสอน 10-15 ชม.ต่อสัปดาห์มีปัญหาในการวิจัยด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย แตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีภาระงานสอน 16-20 ชม.ต่อสัปดาห์

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกความสนใจ

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	ความสนใจ				T	P-value
	สนใจ		ไม่สนใจ			
	Mean	SD.	Mean	SD.		
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	3.09	.737	2.76	.412	.771	.444
นโยบายและกฎระเบียบ	3.06	.645	3.083	1.876	-.050	.960
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	3.51	.656	2.476	1.296	2.507	.016*
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	3.33	.653	3.08	1.252	.614	.542
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	2.40	.821	2.91	.144	-1.069	.290
รวม	3.08	.443	2.86	.971	.766	.448

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามความสนใจ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีความสนใจในการวิจัยและอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่ไม่สนใจในการวิจัยมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการทำวิจัยด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกประสบการณ์ในการวิจัย

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์	ประสบการณ์ วิจัย	Mean	SD.	F	P-value
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย	1 - 2 ปี	2.88	.575	1.732	.193
	3 - 4 ปี	3.36	.551		
	มากกว่า 4 ปี	3.12	.751		
นโยบายและกฎระเบียบ	1 - 2 ปี	2.92	.512	1.619	.214
	3 - 4 ปี	3.14	.846		
	มากกว่า 4 ปี	3.47	1.078		
บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย	1 - 2 ปี	3.32	.734	.632	.538
	3 - 4 ปี	3.46	1.095		
	มากกว่า 4 ปี	3.68	.686		
แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา	1 - 2 ปี	3.28	.770	.138	.872
	3 - 4 ปี	3.43	.716		
	มากกว่า 4 ปี	3.40	.803		
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ	1 - 2 ปี	2.26	.744	.837	.442
	3 - 4 ปี	2.68	1.099		
	มากกว่า 4 ปี	2.32	.514		
รวม	1 - 2 ปี	2.93	.458	1.288	.289
	3 - 4 ปี	3.21	.653		
	มากกว่า 4 ปี	3.20	.481		

จากตารางที่ 20 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามประสบการณ์ในการวิจัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการวิจัยต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมและแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์		T	P-value
	Mean	SD.		
เพศ				
ชาย	3.92	.183	2.534	.015*
หญิง	3.57	.401		
ตำแหน่งทางวิชาการ				
อาจารย์	3.65	.341	.272	.787
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3.61	.581		
ความสนใจในการวิจัย				
ไม่สนใจ	3.65	.395	1.230	.225
สนใจ	3.37	.301		
สถานภาพ				
โสด	3.71	.287	1.152	.325
สมรส	3.54	.512		
หย่าร้าง/หม้าย	3.52	.481		
อายุ				
น้อยกว่า 30 ปี	3.67	.430	4.046	.012*
30 - 40 ปี	3.69	.327		
41 - 50 ปี	3.91	.273		
50 ปี ขึ้นไป	3.22	.415		

ตารางที่ 21 (ต่อ) เปรียบเทียบทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	ทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์		F	P-value
	Mean	SD.		
ระดับการศึกษาสูงสุด				
ปริญญาตรี	3.55	.207	.059	.942
ปริญญาโท	3.64	.398		
ปริญญาเอก	3.60	.527		
ประสบการณ์ในการสอน				
1 – 5 ปี	3.68	.314	2.409	.080
6 – 10 ปี	4.02	.041		
11 – 15 ปี	3.87	.442		
มากกว่า 15 ปี	3.46	.470		
ภาระงานสอนโดยเฉลี่ย				
10-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	3.60	.490	.390	.679
16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	3.71	.352		
มากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์	3.61	.186		
ประสบการณ์ในการวิจัย				
1 - 2 ปี	3.62	.392	.234	.792
3 – 4 ปี	3.63	.304		
มากกว่า 4 ปี	3.72	.444		

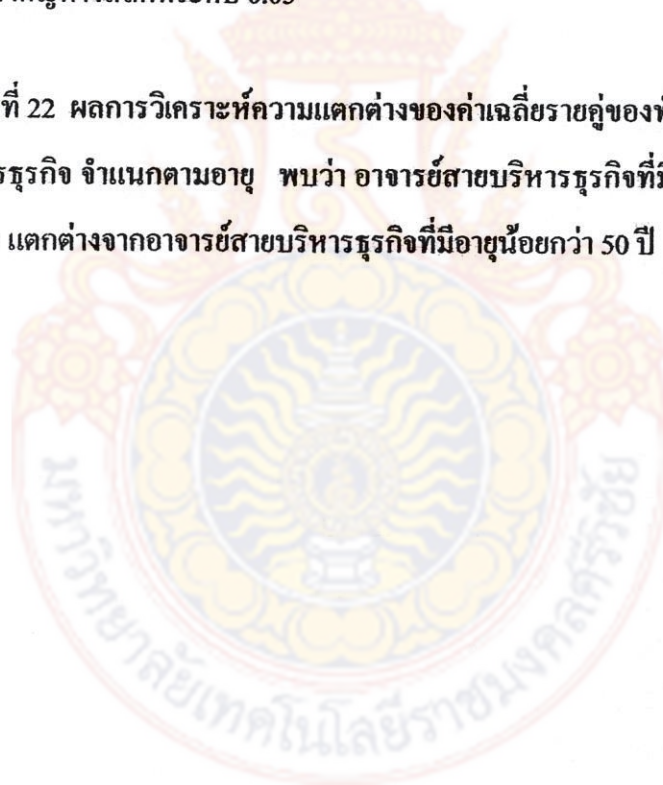
จากตารางที่ 21 ผลการเปรียบเทียบทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการสอน ภาระงานสอนโดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการวิจัย และความสนใจในการวิจัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการสอน ภาระงานสอนโดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการวิจัย และความสนใจในการวิจัยที่ต่างกันมีทัศนคติในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีเพศและอายุ ที่ต่างกันมีทัศนคติในการทำวิจัยแตกต่างกัน

ตารางที่ 22 ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ
จำแนกตามอายุ

อายุ	ค่าเฉลี่ย	น้อยกว่า 30	30 - 40 ปี	41 - 50 ปี	50 ปี ขึ้นไป
		ปี			
		3.67	3.69	3.91	3.22
น้อยกว่า 30 ปี	3.67	-			
30 - 40 ปี	3.69		-		
41 - 50 ปี	3.91			-	
50 ปี ขึ้นไป	3.22	*	*	*	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของทัศนคติในการทำวิจัย
อาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามอายุ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป มี
ทัศนคติในการวิจัย แตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปี

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และทัศนคติของ อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีต่อการทำวิจัยในปัจจุบันและเพื่อเปรียบเทียบสภาพ ปัญหา และทัศนคติ ในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล จากอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำนวน 112 คน แต่ สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้มา 50 คน ซึ่งสรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคล

อาจารย์สายบริหารธุรกิจจำนวน 50 คน เป็นอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ (สงขลา) จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 อาจารย์คณะเทคโนโลยีและการจัดการ(ไสใหญ่) จำนวน 26 คน คิดเป็น ร้อยละ 52.0 และอาจารย์สาขาบริหารธุรกิจ (ตรัง) จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 โดยเป็น คณาจารย์ผู้ชาย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และคณาจารย์ผู้หญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อย ละ 82.0 ส่วนคณาจารย์ที่มีสถานภาพโสด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 สถานภาพสมรส จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และสถานภาพหย่าร้าง/หม้าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ส่วนใหญ่อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมามีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มี อายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 ส่วนใหญ่อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่สำเร็จ การศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา คือ สำเร็จการศึกษาใน ระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และในระดับปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.0 อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ จำนวน 40 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.0 และตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 อาจารย์สาย บริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการสอน 1 – 5 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และระหว่าง 6 – 15 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 และอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีภาระงานสอนเฉลี่ย 16-20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมา คือ 10-15 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และภาระงานสอนเฉลี่ยมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยของคณาจารย์

คณาจารย์สายบริหารธุรกิจส่วนใหญ่สนใจในการทำวิจัย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 ส่วนใหญ่มีเหตุผลเพราะตระหนักว่าเป็นงานในภาระหน้าที่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา คือ นำมาประกอบการสอนหรือทำงาน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 สนใจใคร่รู้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 21.33 ต้องการแสดงผลงานขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และไม่สนใจในการทำวิจัย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 โดยมีเหตุผลเพราะไม่ชอบการวิจัย อาจารย์สายบริหารธุรกิจส่วนใหญ่เคยทำวิจัยมาก่อน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 โดยเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 48.39 มีผลงานวิจัย 1 - 2 เรื่อง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 รองลงมา คือ 3 - 4 เรื่อง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และเป็นผู้ร่วมโครงการวิจัย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 51.61 มีผลงานวิจัย 3 - 4 เรื่อง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 รองลงมา คือ 1 - 2 เรื่อง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีประสบการณ์ในการวิจัย 1 - 2 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 มากกว่า 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมีประสบการณ์ในการวิจัย 3 - 4 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 อาจารย์สายบริหารธุรกิจส่วนใหญ่ทำวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการสอน/เขียนตำราและเป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.38 รองลงมา คือ ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการและเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 20.24 และ เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ สนใจใคร่รู้ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 และอาจารย์สายบริหารธุรกิจส่วนใหญ่ทำวิจัยโดยได้รับทุนอุดหนุนจากงบรายได้ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 67.31 รองลงมา คือ งบประมาณแผ่นดิน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 28.85 และงบประมาณจากแหล่งสนับสนุนทุนภายในประเทศ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.84

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพในการทำวิจัยของคณาจารย์สายบริหารธุรกิจ

อาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีสภาพความเป็นจริงของการวิจัยของอาจารย์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์เห็นด้วยว่า เครื่องมืออุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำวิจัยมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการมากที่สุด รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์เป้าหมายและมาตรการเพื่อการวิจัยที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติได้ การบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การจัดเวทีการนำเสนอผลการวิจัยของผู้วิจัยในสถาบันและการประชุมระหว่างนักวิจัยและผู้บริหารเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกันระหว่างความต้องการผลงานวิจัยและการทำงานวิจัย สถานที่ภายในหน่วยงานมีบรรยากาศทางวิชาการเหมาะที่จะทำวิจัยและหน่วยงานจัดให้มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ข้อมูลด้านการวิจัยที่เพียงพอและเชื่อถือได้ และหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัยและเอกสารที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อการทำวิจัย ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยของคณาจารย์สายบริหารธุรกิจ

ปัญหาของการวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เมื่อพิจารณาโดยรวมและในแต่ละด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาในด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านแหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา ด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย นโยบายและกฎระเบียบ และมีปัญหาน้อยที่สุดในด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ โดยสามารถอธิบายผลในแต่ละด้านได้ดังนี้

ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในเรื่องความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยมากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้ทางสถิติสำหรับวิจัย ความรู้ในการกำหนดตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่จะทำวิจัยและความรู้ในการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความรู้ในการตั้งสมมติฐานการวิจัย ทักษะการเขียนรายงานการวิจัยเชิงคุณภาพและความรู้ในการสร้างเครื่องมือทำวิจัย และทักษะการแปลบทความภาษาอังกฤษเพื่อใช้อ้างอิงในการวิจัย

นโยบายและกฎระเบียบ คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในเรื่องขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินทุนอุดหนุนการวิจัยมีความยุ่งยากและไม่ชัดเจน มากที่สุด รองลงมา คือ ระบบการจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า ขั้นตอนการลาเพื่อทำวิจัยมีความยุ่งยาก ระบบการขออนุมนับสนุนมีขั้นตอนยุ่งยาก การบริหารงานไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย และขาดการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัย

บรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในเรื่องวารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยในห้องสมุดไม่เพียงพอมากที่สุด รองลงมา คือ ไม่มีเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา อาจารย์ไม่มีห้องทำงานที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย และขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา

แหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา วิจัย คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหามากที่สุดในเรื่องไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีงานอื่นรับผิดชอบมาก รองลงมา คือ ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีชั่วโมงสอนมาก เวลาว่างของผู้ร่วมวิจัยไม่ตรงกัน การจัดการการสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย หน่วยงานไม่ผ่อนผันเรื่องเวลาในการปฏิบัติงานและอาจารย์ไม่ทราบแหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัย

กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาที่สุดในเรื่องมีภาระครอบครัวจนไม่มีเวลาทำวิจัย รองลงมา คือ ไม่ได้รับค่าตอบแทนในการทำวิจัย คิดว่าตนไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิจัยได้สำเร็จ และมีปัญหาสุขภาพเป็นอุปสรรคในการทำวิจัย

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของคณาจารย์สายบริหารธุรกิจ

คณาจารย์สายบริหารธุรกิจมีทัศนคติในการทำวิจัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์เห็นด้วยกับความรู้สึกลึกซึ้งภูมิใจเมื่อผลงานการวิจัยได้รับการยอมรับ รองลงมา คือ สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง การทำวิจัยทำให้เกิดความชำนาญในการทำวิจัยมากขึ้น สถาบันการศึกษาควรลดภาระงานด้านการสอนให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัยและหน่วยงานควรพิจารณาความดีความชอบให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัย การทำวิจัยทำให้มีโอกาสดูแลศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ในเรื่องที่จะทำการวิจัย การค้นพบที่ได้จากการวิจัยเรื่องหนึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การทำวิจัยเรื่องอื่นๆ ต่อไป การทำวิจัยทำให้ได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ข้อค้นพบจากการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ

การสอนที่ดีควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย อาจารย์ที่มีผลงานวิจัย มักได้รับการยกย่องทางด้านวิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานด้านอื่นๆ และเห็นด้วยกับการทำวิจัยเป็นการสิ้นเปลืองเงินและงบประมาณน้อยที่สุด

การเปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีสภาพในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามอายุ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการวิจัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีอายุ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการวิจัย ต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมและแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจผู้ชายและผู้หญิงมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าอาจารย์สายบริหารธุรกิจผู้ชายและผู้หญิงมีปัญหาในการทำวิจัยด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามสถานภาพ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการทำวิจัยด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยและด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจแตกต่างกัน โดยที่ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของปัญหาในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้างมีปัญหาในการทำวิจัยด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีสถานภาพโสดและสมรส ส่วนด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจในการทำวิจัย พบว่า อาจารย์สาย

บริหารธุรกิจที่มีสถานภาพ โสคมมีปัญหาในการวิจัยด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจแตกต่างจากสถานภาพสมรส

ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามระดับการศึกษาและภาระงานสอน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีระดับการศึกษาและภาระงานสอนต่างกันมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยแตกต่างกัน โดยผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย แตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ส่วนอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีภาระงานสอน 10-15 ชม.ต่อสัปดาห์มีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย แตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มี ภาระงานสอน 16-20 ชม.ต่อสัปดาห์

ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามความสนใจ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีความสนใจในการทำวิจัยและอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่ไม่สนใจในการทำวิจัยมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการทำวิจัยด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการสอน ภาระงานสอน โดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการทำวิจัย และความสนใจในการทำวิจัย พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด ประสบการณ์ในการสอน ภาระงานสอน โดยเฉลี่ย ประสบการณ์ในการทำวิจัย และความสนใจในการทำวิจัยที่ต่างกันมีทัศนคติในการทำวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีเพศและอายุ ที่ต่างกันมีทัศนคติในการทำวิจัยแตกต่างกัน โดยผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของทัศนคติในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ จำแนกตามอายุ พบว่า อาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีทัศนคติในการทำวิจัย แตกต่างจากอาจารย์สายบริหารธุรกิจที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปี

อภิปรายผล

จากการวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจมีปัญหาในการวิจัยในด้านบรรยากาศและสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านแหล่งเงินทุนอุดหนุนและการบริหารเวลา ด้านความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย นโยบายและกฎระเบียบ และมีปัญหาน้อยที่สุดในด้านกิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับสิริรัตน์ หิตะโกวิท (2551) ที่พบว่าปัจจัยของความสำเร็จในการทำงานวิจัยของบุคลากรสายอาจารย์ในมหาวิทยาลัย มี 5 องค์ประกอบคือ 1) องค์ประกอบด้านสภาพและบรรยากาศของหน่วยงานที่เอื้อต่อการทำวิจัย 2) องค์ประกอบด้านความรู้และลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการวิจัย 3) องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเองของบุคลากรทางการวิจัย 4) องค์ประกอบด้านเจตคติที่มีต่อการวิจัย 5) องค์ประกอบด้านการสนับสนุนของหน่วยงานและผู้บริหาร ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้มักเป็นตัวที่ทำให้การดำเนินการวิจัยเกิดปัญหา ซึ่งสอดคล้องตามพิเชฐและคณะ (2546) ที่ว่า ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เกิดจาก ด้านโครงสร้างและความคิดเชิงระบบ ด้านนโยบาย ด้านข้อจำกัดของทุนสนับสนุน ด้านโครงสร้างบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัย ด้านบุคลากรวิจัยและด้านความเชื่อมโยงงานวิจัยกับองค์กรต่างๆ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพในการทำวิจัยอาจารย์สายบริหารธุรกิจ เห็นได้ว่าเครื่องมืออุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำวิจัยมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการมากที่สุด รองลงมา คือ การประชาสัมพันธ์เป้าหมายและมาตรการเพื่อการวิจัยที่ชัดเจนไปสู่การปฏิบัติได้ ซึ่งสอดคล้องตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่ส่งเสริมสนับสนุนบุคลากร ในการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สามารถถ่ายทอดสู่การผลิต การบริการและสร้างมูลค่าเพิ่ม ดังนั้นการจะให้บรรลุในพันธกิจของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงต้องอำนวยความสะดวกในส่วนเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องปริ้นเตอร์ต่างๆที่ทันสมัย เพื่อช่วยในการสืบค้นข้อมูลและมีการกำหนดเป้าหมายทิศทางของงานวิจัยที่ชัดเจนตามยุทธศาสตร์การวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อให้บุคลากรสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ส่วนในเรื่องที่อาจารย์สายบริหารธุรกิจเห็นด้วยต่อการที่มหาวิทยาลัยมีทรัพยากรในส่วนของการทำหนังสือ รายงานวิจัยและเอกสารที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยน้อยที่สุดนั้น อาจเป็นเพราะว่ามหาวิทยาลัยอาจจะมองว่าในปัจจุบันระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้ามากหลายหน่วยงานภายนอกที่สร้างระบบฐานข้อมูลในการรวบรวมผลงานวิจัยต่างๆ มากมาย เช่น โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย (Thailis) จึงไม่มีความจำเป็นในส่วนนี้

และจากผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของอาจารย์สายบริหารธุรกิจในการทำงานวิจัยพบว่า อาจารย์เห็นด้วยกับความรู้สึภภาคภูมิใจเมื่อผลงานการวิจัยของท่านได้รับการยอมรับ รองลงมา คือ สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง การทำวิจัยทำให้เกิดความชำนาญในการทำวิจัยมากขึ้น สถาบันการศึกษาควรลดภาระงานด้านการสอนให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัยและหน่วยงานควรพิจารณาความดีความชอบให้กับอาจารย์ที่ทำวิจัย การทำวิจัยทำให้มีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ในเรื่องที่จะทำการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับวิจารณ์ (2540) ได้ให้แนวคิดการบริหารงานวิจัยในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในการสร้างบรรยากาศด้านการวิจัยว่า จุดสำคัญที่สุดคือ การสร้างความเป็น “ประชาคมวิจัย” ขึ้นภายในมหาวิทยาลัย คณะหรือภาควิชา ความเป็นประชาคมวิจัยเกิดขึ้นเมื่อมีคนจำนวนหนึ่งมีเป้าประสงค์ร่วมกัน มีการพบปะเพื่อร่วมมือกันหรือส่งเสริมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ความเอื้ออาทรต่อกัน ร่วมมือกันตั้งเป้าหมาย กำหนดแผนงาน ร่วมรับรู้ความก้าวหน้าของงาน ให้ความเห็นเพื่อปรับปรุงงานหรือแก้ปัญหา และร่วมกันยินดีเมื่องานก้าวหน้าหรือประสบความสำเร็จ ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัย คณะวิชาและภาควิชาที่มีความเป็น “ประชาคมวิจัย” น้อยมาก สาเหตุที่สำคัญที่สุดคือ วัฒนธรรมการทำงานของอาจารย์ อาจารย์จำนวนมากมาทำงานเฉพาะช่วงเวลาที่มีชั่วโมงสอน หากวันใดไม่มีชั่วโมงสอนก็ไม่มาที่มหาวิทยาลัยเลย พฤติกรรม เช่นนี้บ่อนเซาะความเข้มแข็งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง การที่อาจารย์มาทำงานเฉพาะช่วงของงานสอน มีผลเสียต่อการสร้างสรรค์ประชาคมวิจัย เพราะทำให้ไม่สามารถจัดเวลาพบปะสังสรรค์แลกเปลี่ยนเชิงวิชาการระหว่างอาจารย์ด้วยกันได้ ทำให้อาจารย์มีลักษณะของการทำงานแบบต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างอยู่ ไม่เป็นประชาคม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพในงานวิจัยผู้บริหารควรมีนโยบายลดภาระงานสอนให้ผู้ทำวิจัย
2. ควรมีนโยบายให้ค่าตอบแทนพิเศษสำหรับการนำเสนอวิจัยระดับนานาชาติและระดับชาติ
3. ควรกระตุ้นเน้นให้อาจารย์ทุกท่านเห็นความสำคัญของการทำวิจัยให้มากขึ้น
4. คณะควรจัดให้มีการอบรมและเพิ่มพูนความรู้ด้านการทำวิจัยแก่บุคลากร
5. คณะควรส่งเสริมให้มีการวิจัยกลุ่มและมีผู้เชี่ยวชาญคอยเป็นที่ปรึกษา
6. คณะควรจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สถานที่ และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพ

7. คณะควรเพิ่มวารสารวิจัย วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยในห้องสมุดที่ทันสมัยและอย่างเพียงพอ

8. คณะควรสร้างแรงจูงใจให้แก่บุคลากรในการทำงานวิจัย

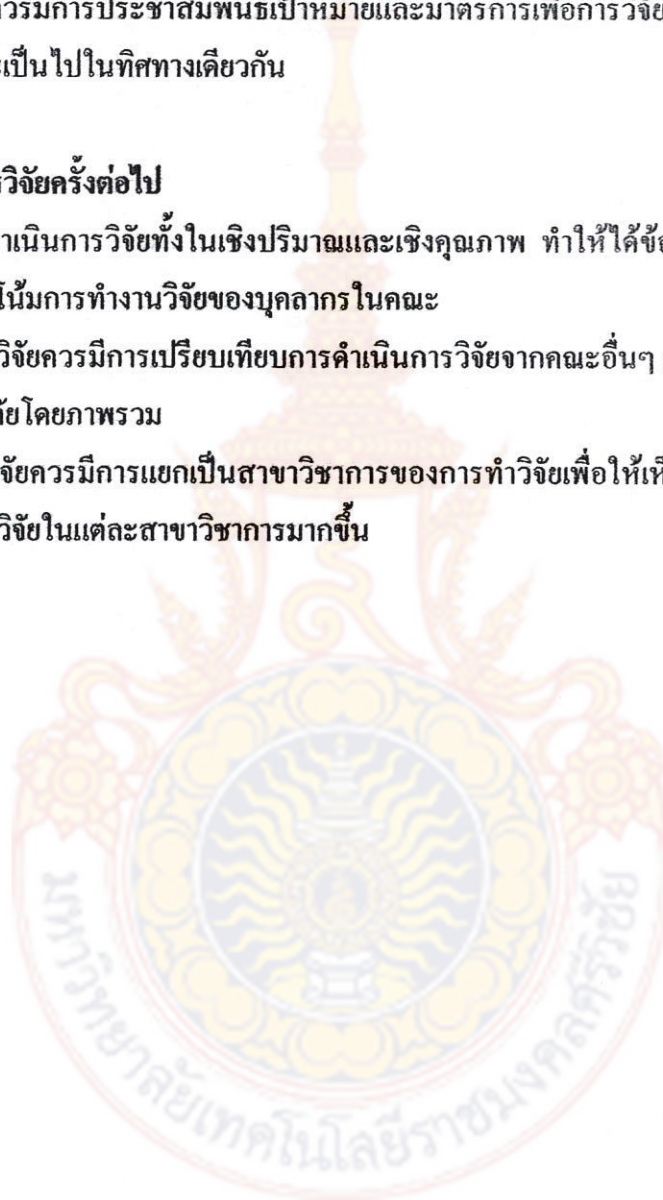
9. คณะควรมีการประชาสัมพันธ์เป้าหมายและมาตรการเพื่อการวิจัยที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรดำเนินการวิจัยทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำให้ได้ข้อมูลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อดูแนวโน้มการทำงานวิจัยของบุคลากรในคณะ

2. การทำวิจัยควรมีการเปรียบเทียบการดำเนินการวิจัยจากคณะอื่นๆ เพื่อดูสัดส่วนการทำวิจัยของมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม

3. การวิจัยควรมีการแยกเป็นสาขาวิชาการของการทำวิจัยเพื่อให้เห็นสภาพ ปัญหาและทัศนคติของการทำวิจัยในแต่ละสาขาวิชาการมากขึ้น

บรรณานุกรม

- บุษบง ชัยเทพ. 2551. ปัจจัยที่ส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสิงหนาทราชาลัย อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศุภิสรา สุวรรณชาติ รำไพ หมั่นดี และอภิรดี สุขแสงดาว. 2551. ปัญหาอุปสรรคการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา. โครงการวิจัย, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา.
- พิเชฐและคณะ. 2546. บทบาทอุดมศึกษาในระบบวิจัยแห่งชาติ. โครงการพัฒนาระบบวิจัยของประเทศ มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ.
- ปรัชญา เวสารัชช. 2546. ข้อเสนอต่อการปฏิรูประบบวิจัยในมหาวิทยาลัย. โครงการพัฒนาระบบวิจัยของประเทศ มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ.
- วิจารณ์ พานิช. 2540. การบริหารงานวิจัย แนวคิดจากประสบการณ์. พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์ดวงกมล กรุงเทพมหานคร.
- จรัส สุวรรณเวลา. 2545. ระบบวิจัยโลกกับระบบวิจัยไทย. มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ.
- สิริรัตน์ หิตะโกวิท. 2551. ปัจจัยของความสำเร็จในการทำวิจัยของบุคลากรในมหาวิทยาลัย วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แนวทางการพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

คำชี้แจง

- แบบสอบถามนี้เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ โดยมีรายละเอียดของคำถามดังต่อไปนี้
 - ข้อมูลที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ข้อมูลที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์
 - ข้อมูลที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์
 - ข้อมูลที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด
- โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเป็นจริงเพราะคำตอบที่เป็นจริงแลสมบูรณ์เท่านั้นจะช่วยให้การวิจัยครั้งนี้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่
- คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและจะประมวลผลเป็นรายงานในภาพรวมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการทำงานวิจัยของอาจารย์สายบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับคำตอบของท่านหรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. สถานภาพ

1) โสด

2) สมรส

3) หย่าร้าง/หม้าย

3. อายุ

1) น้อยกว่า 30 ปี

2) 30 - 40 ปี

3) 41 - 50 ปี

4) 50 ปี ขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1) ปริญญาตรี

2) ปริญญาโท

3) ปริญญาเอก

5. ตำแหน่งทางวิชาการ

- 1) อาจารย์ 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 3) รองศาสตราจารย์

6. ประสบการณ์ในการสอน.....ปี

7. ภาระงานสอนโดยเฉลี่ย.....ชั่วโมงต่อสัปดาห์

8. ท่านมีความสนใจที่จะทำงานวิจัยหรือไม่

1) สนใจ เพราะ (ตอบข้อที่ท่านคิดว่าสำคัญที่สุด 1 ข้อ)

☐ () ตระหนักว่าเป็นงานในภาระหน้าที่	☐ () สนใจใคร่รู้
☐ () ต้องการทำผลงานขอเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ	☐ () ต้องการชื่อเสียงทางวิชาการ
☐ () ต้องการหารายได้พิเศษ	☐ () นำมาประกอบการสอนหรือทำงาน
☐ () อื่นๆ ระบุ.....	

2) ไม่สนใจ เพราะ (ตอบข้อที่ท่านคิดว่าสำคัญที่สุด 1 ข้อ)

☐ () ขาดความรู้และประสบการณ์	☐ () ไม่ใช่งานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
☐ () ไม่มีเวลา	☐ () ไม่ชอบการวิจัย
☐ () ทุนสนับสนุนการวิจัยน้อย	☐ () ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสถาบัน
☐ () ไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา	☐ () กำลังศึกษาระเบียบวิธีการวิจัย
☐ () อื่นๆ ระบุ.....	

9. ประสบการณ์ในด้านการทำงานวิจัย

1) ไม่เคยทำวิจัย (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)

2) เคยทำวิจัย

1) หัวหน้าโครงการวิจัย	☐ () ไม่เคย	☐ () เคย จำนวน.....เรื่อง
2) ผู้ร่วมโครงการวิจัย	☐ () ไม่เคย	☐ () เคย จำนวน.....เรื่อง

10. ประสบการณ์ในการทำวิจัย.....ปี

11. วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1) ต้องการขอตำแหน่งทางวิชาการ	☐ 2) ต้องการความก้าวหน้าทางวิชาการ
☐ 3) ต้องการค่าจ้าง/ค่าตอบแทน	☐ 4) เป็นส่วนหนึ่งของงานในหน้าที่
☐ 5) ต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ในการสอน/การเขียนตำรา	
☐ 6) อื่นๆ ระบุ.....	

12. ท่านเคยได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งใดบ้าง (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) งบประมาณแผ่นดิน
- 2) งบประมาณเงินรายได้
- 3) งบประมาณจากแหล่งสนับสนุนทุนภายในประเทศ
- 4) แหล่งทุนจากต่างประเทศ
- 5) อื่นๆ ระบุ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์

สภาพในการทำวิจัยของอาจารย์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านหรือใกล้เคียงมากที่สุด

คำถาม ท่านคิดว่าสภาพในการทำวิจัยที่ท่านเห็นดังต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

สภาพในการทำวิจัย	ระดับของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1) สถานที่ภายในหน่วยงานมีบรรยากาศทางวิชาการเหมาะที่จะทำวิจัย					
2) หน่วยงานจัดให้มีแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านการวิจัยที่สะดวกและรวดเร็ว					
3) หนังสือ ตำรา รายงานการวิจัยและเอกสารที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อการทำวิจัย					
4) เอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีความทันสมัย					
5) การบริการและการอำนวยความสะดวกในการยืมหนังสือ ตำรา รายงานการวิจัย และเอกสารที่ใช้อ้างอิงในการทำวิจัยได้เป็นอย่างดี					
6) เครื่องมืออุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทำวิจัย มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ					
7) การบริการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ					
8) การจัดสถานที่ส่วนกลางไว้สำหรับให้บุคลากรทุกคนได้ใช้ในการดำเนินงานด้านการวิจัย					

สภาพในการทำวิจัย	ระดับของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9) แหล่งค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานเพียงพอและเชื่อถือได้					
10) การนำเสนอผลการวิจัยของผู้วิจัยในสถาบัน					
11) การประชาสัมพันธ์เป้าหมายและมาตรการเพื่อการวิจัยที่ชัดเจนนำไปสู่การปฏิบัติได้					
12) การประชุมระหว่างนักวิจัยและผู้บริหารเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกันระหว่างความต้องการผลงานวิจัยและการทำงานวิจัย					

ปัญหาในการทำวิจัยของอาจารย์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับปัญหาความเป็นจริงของท่านหรือใกล้เคียงมากที่สุด

คำถาม ท่านคิดว่าท่านเห็นปัญหาในการทำวิจัยดังต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ปัญหาในการทำวิจัย	ระดับของปัญหาที่เกิดขึ้น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความรู้/ทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัย					
1) เรื่องความรู้ในระเบียบวิธีการวิจัย					
2) เรื่องความรู้ในการเลือกหัวข้อหรือเลือกปัญหาที่ทำวิจัย					
3) เรื่องความรู้ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย					
4) เรื่องความรู้ในการตั้งสมมติฐานการวิจัย					
5) เรื่องความรู้ในการกำหนดตัวแปรที่สำคัญในเรื่องที่จะทำวิจัย					
6) เรื่องความรู้ในการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง					
7) เรื่องความรู้ในการสร้างเครื่องมือทำวิจัย					
8) เรื่องความรู้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง					
9) เรื่องความรู้ทางสถิติสำหรับวิจัย					
10) เรื่องความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัย					
11) เรื่องทักษะประสบการณ์ในการทำวิจัย					

ปัญหาในการทำวิจัย	ระดับของปัญหาที่เกิดขึ้น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12) เรื่องทักษะการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนคอมพิวเตอร์					
13) เรื่องทักษะการเก็บรวบรวมข้อมูลคุณภาพ					
14) เรื่องทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ					
15) เรื่องทักษะการเขียนรายงานการวิจัยเชิงคุณภาพ					
16) เรื่องความรู้เกี่ยวกับการใช้ฐานข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้า					
17) เรื่องทักษะการเขียนบทคัดย่อเป็นภาษาอังกฤษ					
18) เรื่องทักษะการแปลบทความภาษาอังกฤษเพื่อใช้อ้างอิงในการวิจัย					
นโยบายและกฎระเบียบ					
1) นโยบายของคณะฯ ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย					
2) การบริหารงานไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย					
3) ขั้นตอนการลาเพื่อทำวิจัยมีความยุ่งยาก					
4) ระบบการขออนุมัติสนับสนุนมีขั้นตอนยุ่งยาก					
5) ระบบการจ่ายเงินอุดหนุนการทำวิจัยล่าช้า					
6) ขั้นตอนและระเบียบการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนการวิจัยมีความยุ่งยากและไม่ชัดเจน					
7) ไม่มีการพิจารณาความคิดความชอบของอาจารย์ที่มีผลงานวิจัย					
8) ขาดการสนับสนุนให้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัย					
บรรยากาศการทำวิจัย					
1) อาจารย์ไม่มีห้องทำงานที่เอื้อต่อการทำงานวิจัย					
2) ขาดผู้เชี่ยวชาญในการให้คำปรึกษา					
3) ขาดผู้ช่วยทำวิจัย					
4) ปัญหาการประสานงานระหว่างผู้ร่วมทีมวิจัย					
5) บรรยากาศขององค์กรต่างคนต่างอยู่ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					
6) ขาดการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา					

ปัญหาในการทำวิจัย	ระดับของปัญหาที่เกิดขึ้น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วัสดุอุปกรณ์การทำวิจัย					
1) ณะไม่มีคลังข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า					
2) ไม่ได้ได้รับความสะดวกในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ในการทำวิจัย เช่น เครื่องพิมพ์ เครื่องถ่ายเอกสาร					
3) วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัยในห้องสมุดมีไม่เพียงพอ					
4) ไม่มีเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นข้อมูลปัจจุบัน					
แหล่งเงินทุนอุดหนุน					
1) ณะฯ ขาดงบประมาณด้านการวิจัย					
2) อาจารย์ไม่ทราบแหล่งเงินทุนสนับสนุนการวิจัย					
3) ณะฯ จัดสรรเงินทุนวิจัยให้ไม่เพียงพอ					
เวลาและการบริหารเวลา					
1) ไม่สามารถจัดสรรเวลาทำวิจัยได้อย่างอิสระ					
2) ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีชั่วโมงสอนมาก					
3) ไม่มีเวลาทำวิจัยเพราะมีงานอื่นรับผิดชอบมาก					
4) ไม่มีการวางแผนทำวิจัยล่วงหน้า					
5) การจัดการการสอนไม่เอื้อต่อการทำวิจัย					
6) มีระยะเวลาการทำวิจัยอย่างจำกัด					
7) หน่วยงานไม่ผ่อนผันเรื่องเวลาในการปฏิบัติงาน					
8) เวลาว่างของผู้ร่วมวิจัยไม่ตรงกัน					
กิจกรรมส่วนตัวและแรงจูงใจ					
1) มีภาระครอบครัวจนไม่มีเวลาทำวิจัย					
2) มีปัญหาสุขภาพเป็นอุปสรรคในการทำวิจัย					
3) ไม่มีทุนส่วนตัวในการทำวิจัย					
4) ไม่ได้รับค่าตอบแทนในการทำวิจัย					
5) ขาดความอดทนในการทำวิจัย					
6) คิดว่าตนเองไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิจัยได้สำเร็จ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติในการทำวิจัยของอาจารย์

ถ้าชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านหรือใกล้เคียงมากที่สุด

คำถาม ท่านมีความคิดเห็นในการทำวิจัยดังต่อไปนี้ในระดับใด

ทัศนคติในการทำวิจัย	ระดับของความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1) ข้อค้นพบจากการวิจัยทำให้ท่านได้องค์ความรู้ใหม่ที่ทำให้เกิดความคิดก้าวหน้าทางวิชาการ					
2) การทำงานวิจัยทำให้ท่านรู้สึกว่าเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์					
3) ข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยจะเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงาน					
4) การทำวิจัยเป็นการสิ้นเปลืองเงินและงบประมาณ					
5) การทำวิจัยเป็นการสูญเปล่าเพราะไม่ได้นำผลไปใช้หรือเผยแพร่สู่สาธารณะ					
6) เมื่อท่านทำวิจัยท่านจะได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น					
7) การทำวิจัยทำให้ท่านได้ผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ขอตำแหน่งทางวิชาการ					
8) การทำวิจัยทำให้ท่านรู้สึกเครียด					
9) การทำวิจัยทำให้ท่านรู้สึกท้อแท้					
10) การทำวิจัยทำให้ท่านมีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ในเรื่องที่ท่านจะทำการวิจัย					
11) การค้นพบที่ได้จากการวิจัยเรื่องหนึ่งจะเป็นแนวทางนำไปสู่การทำวิจัยเรื่องอื่นๆ ต่อไป					
12) การทำวิจัยก่อให้เกิดทักษะในกระบวนการวิจัย					
13) การทำวิจัยทำให้เกิดความชำนาญในการทำวิจัยมากขึ้น					
14) การทำวิจัยทำให้มีภาระงานมากขึ้นจนทำให้งานประจำเสียหายหรือคือยคุณภาพลง					
15) ผลการวิจัยทำให้ทราบถึงสาเหตุและปัญหาที่เกิดขึ้น					
16) การทำวิจัยทำให้ได้พบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์					
17) การทำวิจัยช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของตัวท่านอย่างเต็มที่					

ทัศนคติในการทำวิจัย	ระดับของความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18) ท่านรู้สึกมีความยินดีเมื่อได้ทำงานวิจัยที่ยากจนสำเร็จลงได้					
19) ท่านรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อผลงานการวิจัยของท่านได้รับการยอมรับ					
20) ท่านคิดว่าการทำวิจัยมีความสำคัญอย่างมากเห็นสมควรที่ คณาจารย์ทุกท่านต้องทำวิจัย					
21) อาจารย์ที่ดีต้องมีผลงานวิจัยด้วย					
22) อาจารย์ที่มีผลงานวิจัย มักได้รับการยกย่องทางด้าน วิชาการมากกว่าอาจารย์ที่มีผลงานด้านอื่นๆ					
23) การสอนที่ดีควรจะต้องอาศัยผลงานวิจัยประกอบด้วย					
24) การไม่มีเงินทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างเพียงพอทำให้ อาจารย์ไม่สนใจทำงานวิจัย					
25) สถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการ การวิจัยอย่างต่อเนื่อง					
26) สถาบันการศึกษาควรลดภาระงานด้านการสอนให้กับ อาจารย์ที่ทำวิจัย					
27) สถาบันการศึกษาควรสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่างๆ ที่ จำเป็นต้องใช้ในการวิจัยที่มีปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการ ใช้งาน					
28) หน่วยงานควรพิจารณาความดีความชอบให้กับอาจารย์ที่ทำ วิจัย					

😊😊😊 ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม 😊😊😊

ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ – สกุล นางปาลิตา เอกอูรู
MRS.PALITA AKEURU
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 3909900083829
3. ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
4. หน่วยงาน คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง
อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
90000 โทร. (074) 317176
5. ประวัติการศึกษา

ปีจบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2523	ปริญญาตรี	น.บ.	กฎหมาย	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -
7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การศึกษาปัญหาการตอบข้อสอบบรรยายของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2553)

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 1

1. ชื่อ – สกุล

นางอัจฉรา รัตนมา

MRS.ATCHARA RATTANAMA

2. หมายเลขประจำตัวประชาชน

3909900005194

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

4. หน่วยงาน

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ถนนราชมงคลนอก ตำบลบ่อยาง

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

90000 โทร. (074) 317176

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่ยัง การศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อ ปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2535	ปริญญาตรี	บธ.บ.	การจัดการทั่วไป	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
2547	ปริญญาโท	บธ.ม.	บริหารธุรกิจ	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -

7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การสร้างจิตอาสาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา (2555)

ผู้ร่วมงานวิจัยคนที่ 2

1. ชื่อ – สกุล

นางสาวธันยพร อริยะเสรีณี

MIS.TUNYAPORN ARIYASARANEE

2. หมายเลขประจำตัวประชาชน

1860400005604

3. ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

4. หน่วยงาน

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

90000 โทร. (074) 317176

5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อปริญญา	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน
2550	ปริญญาตรี	วท.บ.	สถิติ (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2553	ปริญญาโท	วท.ม.	สถิติ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ -

7. ผลงานที่ทำมาแล้ว : การเตรียมความพร้อมของบุคลากรและนักศึกษาในสาขาการจัดการเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน (2554)